

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

AARSSKRIFT

FOR

FORENINGEN ANKERHUS

1945

UDGIVET AF
FORENINGEN ANKERHUS

Sorø Bogtrykkeri A/S Gudmund & Kai R. Krog
1945

Aaret 1945.

Af Magdalene Lauridsen.

Ingen, som oplevede Foraaret 1945 med Danmarks Befrielse, vil nogensinde glemme den Fredag Aften den 4. Maj, da det vidunderlige Budskab udsendtes gennem Radioen, at Krigen var Slut, Danmark befriet. Det var næsten ikke til at fatte, at det, man gennem fem lange og trange Aar havde haabet og længtes efter, var sket, og at Krigen og den frygtede Invasion var standset lige foran Danmarks Grænse. Glæden var grænseløs, Jublen endeløs, som den bølgede Landet over fra Huse, Stuer, Tæge, Tørv, Gader, Veje og Kirker, saa ubeskrivelig en Oplevelse var det, at man savner Ord til at beskrive den, da Kirkeklokkerne den dugfriske Lørdag Morgen kimede Freden ind, Flagene hejstes, Folk glædesbetagne tog hinanden om Livet og i Haanden, sang, lo, med det altsammen takkede for Livet, for Danmarks Befrielse.

Men forinden var man næsten lige ved at give op, man turde næsten ikke regne med en Fremtid — og da Paasken kom, syntes jeg, vi maatte endnu en Gang berette om Skolearbejdet paa Ankerhus, sende en Hilsen ud — om den dog ogsaa kunde naa frem til dem, vi savnede, til Folmer Dams i Sverige, til Strangens, hvor de maatte skjule sig, til alle, der stod Skolen nær, de mange ude i Mørket og Lidelsen — og denne Paaskehilsen vil jeg gerne skal gaa ind som et Led i Aarsberetningen. Den lød:

Paasken med sin dyrebare Lidelseshistorie — med sit Opstandelseshaab — med selve det spirende Forar, med de mange Forhaabninger, er atter inde — og vi har fra Ankerhus kunnet sende fire Hold Elever hjem, der hver paa sin Vis har præget Vinterens Skoleliv og Arbejde —

og som vi kun har Grund til at være glade og taknemmelige for at have haft i Skolestue og Samarbejde med.

Først sluttede de 12 Skolekøkkenlærerinder deres Uddannelse, 14 Dage førend oprindelig beregnet af Hensyn til de stadig stigende Uroligheder og Vanskeligheder for Hjemrejse. Dernæst fulgte de 40 Husholdningslærerinder + Aina, der ikke blev færdig forrige Aar, som dimitteredes den 19. Marts, nogle Dage førend det oprindelig var bestemt, men som vi heller ikke turde andet end fremskynde. Og de klarede denne Eksamen langt bedre, end vi for et Aar siden turde haabe, sikkert takket være det energiske personlige Arbejde de fleste af dem præsterede. De havde saaledes energisk staaet op 1 a 2 Timer førend Morgensangen og læst holdvis med en af deres Kammerater skiftevis som Hører. Og det maalbeviste Selvarbejde havde modnet dem, saa de naturligt og frimodigt kunde besvare Eksamensspørgsmaalene.

Eksamenstiden blev ogsaa en Grad mere spændende, da det viste sig vanskeligt for Censorerne at naa frem — Fru Prof. Steenberg maatte overnatte paa et Hotel i København to Nætter for at kunne komme og være her en Dag. Overlæge Munthe Fogh maatte helt opgive at komme — saa Lektor Truelsen og Dr. Rasmussen, der har overtaget Dr. Dalmarks Lægepraksis, maatte vikariere i Stedet. Prof. Gudjonsson fra Aarhus maatte borde en Skonnert i Aarhus og sejlede over „salten Sø“ via Samsø til Kalundborg, hvorfra han slap med et Godstog til Slagelse og kom saa en sen Aftenstund med Bil hertil.

Dr. Hoff Jørgensen, der efter at Prof. Ege m. stor Velvilje havde holdt en Række Forelæsninger efter Folmer Dams Afrejse, kom os til Hjælp og overtog Undervisningen i Ernæringslære og gennem sine Forelæsninger, Eksamination og skriftlige Arbejder førte Lærerindeeleverne til Eksamen med Prof. Gudjonsson og Fru Harrekilde som Censorer med saa smukt et Resultat, saa vi er ham meget taknemmelige for hans gode Hjælp og Bistand.

— Ved Afslutningsfesten begyndte vi med at synge „En

Vej eller anden — Vorherre ved Raad —“ og Fru Lauridsen bød Velkommen, navnlig til Fru Ulla Pedersen, der som Undervisningsinspektør var kommen for at dimittere de unge Lærerinder, og udtalte sin Glæde over, at vi kunde samles med de unge Lærerinder paa deres Højtidsdag, en Glæde, der dog var blandet med Vemod. Nico og Folmer Dam savner vi, og Valborg og Sigurd Strangen maa vi ogsaa undvære.

Men Ankerhus har dog ogsaa meget at takke for, navnlig for den Støtte og Hjælp, vore Lærere og Lærerinder har ydet Skolen — for gode Ønsker, Tanker og Forbøn — og vilde gerne, inden de unge Lærerinder blev dimitteret, udtale en varm Tak til dem og særlig til Magdalene Jensen, der nu forlader Skolen, for de mange Aars gode Medhjælp hun har givet Seminariet — og til Fru Dalmark; det er med Vemod, jeg bringer Fru Dalmark en varmtfølt Tak for den værdifulde Hjælp, hun i mere end 25 Aar har givet Seminariet gennem sin fornøjelige Undervisning, og det var for hende som for os alle en stor Glæde, at Eleverne paa hendes sidste Hold kunde slutte med saa smukt et Resultat.

Før Ulla Pedersen dimitterede de unge Lærerinder, udtalte hun: — Husholdningsundervisningen er en af de skønneste Gerninger; dens Formaal er at opdrage de unge Kvinder til samvittighedsfulde og nøjsomme Mennesker, der forstaar, at det kræver Arbejde at tilegne sig huslige Kundskaber. Man maa derfor udøve stor Selvkritik under sin Gerning og tænke paa den unge Kvindes fremtidige Stilling i Hus og Hjem. De har et Ansvar, som De maa og bør tage alvorligt; thi vi er i disse Aar ved at udbygge Husholdningsundervisningen; her er De et Led i Kæden; og enten De saa virker det ene eller det andet Sted, maa vi forlange solidt og grundigt Arbejde. Den svenske Husholdningspionér Ida Norrby sagde engang: „En Husholdningslærerinde skal kunne alting!“ Men hun fortsatte i samme Aandedrag: „— men først naar hun forstaar, at hun egentlig ingenting kan, er Maalet naaet: Arbejdet skal

føles som et Kald og ikke blot en Erhvervsmulighed; og selv om Kvinden søger „Ligeberettigelse“, maa hun ikke forsømme det Arbejde, som kun hun kan udføre paa tilfredsstillende Maade.“ Den norske Pionér Fru Schönberg-Erken har sagt om Husholdningsundervisningen: „Ved vi først, hvad vi vil, kan vi i Enighed naa Maalet til Fædrelandets Gavn!“ Fra Finland lød Lisa Wahls Røst: „Et Folk er som Hjemmene; og det er Kvinderne, der skaber Hjemmene.“

Netop disse Ord kan lægge Dem paa Sinde det Ansvar, som De har over for Hjemmenes unge Kvinder, der bliver Dem betroet. Den kommende Tid vil stille store Krav, ikke blot om faglig, men ogsaa om menneskelig og medborgerlig Indsats. Husk, at det er Dem, der skal indstille Dem efter Pladsen og Arbejdet, og ikke omvendt. De skal give Dem selv fuldt og helt baade i Arbejdstid og i Fritid, saaledes at Deres Arbejde, som Fru Lauridsen engang har sagt, kan blive baade vækkende og missionerende og kalde det ideelle og det personlige frem hos Deres Elever.

Jeg skal herefter paa Undervisningsministeriets Vegne dimittere Dem som eksaminerede Husholdningslærerinder, og overrække Dem Deres Eksamensbevis. — 2 af de unge Lærerinder havde opnaaet Udmærkelse og 19 mg×, 13 mg og 5 mg÷, 2 fik anden Karakter.

Undervisningsinspektøren mindede derefter om, at det i Aar er 50 Aar siden, den egentlige Husholdningsskole tog sin Begyndelse ved Magdalene Lauridsen og Eline Eriksen.

Om Fru Lauridsen kan siges, at hun har naaet selv sine vildeste Drømme; og Ankerhus er jo kun een Ting heraf, og den fortæller sin egen Historie om den mægtige Udvikling. — Med rørte og dybfølte Ord bad Undervisningsinspektøren Fru Lauridsen modtage en Laurbærkrans som et Udtryk for Beundring og Taknemmelighed for det udførte Arbejde til Bedste for de danske Hjem og det danske Folk.

Fru Wille Jørgensen lykønskede de unge Lærerinder paa Seminariets Vegne, og Organist Schiøtz sang betagende

solo en Sang, Folmer Dam havde skrevet til Afslutningsfesten 1940. Ved det paafølgende Festmaaltid, der indleddedes med „Velsign vort Hus, velsign vort Bord“, blev der holdt en Række Taler til de unge Lærerinder. Forstander Jørgensen indledede og udbragte et Leve for dem.

Frk. Tarp bød de nye Lærerinder velkommen som Kolleger. Overvej, om I kan føre vor Gerning de næste Skridt fremad, thi saa meget af det, der kan tjene jer i Kampen, skylder I det Slægtled, som I skal afløse i Arbejdet til Gavn for Land og Folk. Søg ikke blot efter Fejl ved Mennesker og Forhold, men gør en Indsats for at højne og forædle Hjemmets Gerning; og lad være at gemme Evner og Kræfter, til I faar den Ønskestilling, I drømmer om, men gør Arbejdet, der hvor det kræves, saa I med god Samvittighed kan lytte til den gamle Helleruprektors Ord til hans sidste Studenterhold: „Det gælder om at gaa ud i Livet med klare aabne Øjne, med ædle Drømme, med Vilje til at tale Sandhed, at støtte sine Arbejdskammerater, sin Næste, og til at gøre et Arbejde, der hvor det kræves af En.“ Frk. Tarp sluttede med en personlig Tak for Venlighed og Forstaaelse saavel til 2det Aars som til 1ste Aars, som kun ønskede hjertelig velkommen tilbage.

Frk. Buckhøj vilde ogsaa ønske til Lykke med det Maal, de havde sat dem, nemlig at blive Husholdningslærerinder, og haabede, at de maa faa Lov til at føle Glæden og Tilfredsheden ved det Arbejde, de har valgt. Tak ogsaa for Venlighed mod mig. De vil nu snart selv erfare, hvor meget det betyder i og for ens Arbejde at møde det venlige Sind og det gode Smil.

Frk. Sejerø takkede ogsaa for Glæden, det havde været at have disse søde Elever — ønskede for dem, naar de nu skulde ud i Arbejdet, at de da maatte forstaa, at det nu gælder mere end nogensinde, at vi ikke arbejder for os selv, for de faa, men vi maa mere med i Arbejdet for vort Land, vort Folk og dets Fremtid — ønskede, at de maatte faa Lykke og Vilje til at gøre deres Arbejde og at hente Kraft der, hvor den er at faa — „for at gøre en Gerning

er ikke stort, det gælder om Viljen, hvormed den bliver gjort, hente Næring fra Kærlighedskilden.“

Fru Saxtorph sluttede sin smukke Tale saaledes: Vi saa her i Gaar det mægtige Vejtræ — det har taget 175 Aar at faa det til at vokse op — og det tog to Eftermiddage at faa det fældet. Sommetider forstaar vi til Gengæld slet ikke, hvor Tiden bliver af — det er da saa fornylig, synes vi, at De kom. Et lille Barn, der vokser til, et Hegn, der bliver tæt, et Elevhold, der skal rejse. For trods al Sorg og Elendighed saa er De jo parat til at tage fat; og De er glade, fordi De er unge, og Gudskelov er De ogsaa hver og een fuld af Livsmod.“

Frk. Kæstel, der havde afløst Folmer Dam som Lærer i Varekundskab, bragte paa hans Vegne en indirekte Hilsen og takkede for godt Samarbejde, idet hun sluttede med at sige: „De har været tvunget til at arbejde mere med Stoffet paa egen Haand end noget andet Hold, forhaabentlig kan De nu indse, at det har været til Gavn for Dem. Jeg haaber og tror, at De vil bruge den samme Energi i det Arbejde, der nu ligger foran Dem. Held og Lykke med det!“

Bibliotekar Favrholdt, Slagelse, og Sognefoged Johs. Petersen, Tersløse, takkede Fru Lauridsen og Skolen paa Forældrenes Vegne; Frk. Ingeborg Højer takkede paa de unge Lærerinders Vegne ikke alene for den faglige Undervisning, men for Tiden paa Ankerhus; og Frk. Vestergaard talte godt og myndigt til de unge Lærerinder, Frk. Elsebet Brandt takkede fornøjeligt og smukt for det gode Kammeratskab, der har været mellem 1ste og 2det Aars og haabede, at man maatte faa Lov til at fortsætte Arbejdet til Maj. — S. A. Lundgaards alvorlige og smukke Sang til Dagen blev sunget.

Og det, at Størsteparten af de unge Lærerinder allerede saa at sige har opnaaet Stilling, saa mange af dem, at der kun var en lille Reserve tilbage, som det altid er ønskelig at have, var ogsaa en stor Glæde, den samme som af Hjem føles, naar de faar deres Børn i Vej. — Og hvor var man taknemmelig for, at de, der var med i Ulykkestøget

paa Hjemrejsen den 7. Januar, ikke havde faaet varigt Møn deraf. — Man ønskede blot saa inderligt, at de unge Lærerinder maa faa Lykke til at gøre et godt og ideelt tjenende Arbejde, hvor de kommer.

Men det var ikke blot de dimitterede Lærerinder, man glædede sig over at sende hjem efter Kursustiden med et smukt Resultat, men ogsaa de 40 kommende Lærerinder, som fik deres 1ste Aars Uddannelse sluttet paa den smukkeste Maade, fik ikke alene deres praktiske Prøver afsluttet tilfredsstillende, men ogsaa fik Prøven i Anatomi og Kemi vel overstaaet. Nu ønsker vi blot, at vi maa faa dem tilbage og paa normal Vis faa ogsaa deres Uddannelse afsluttet.

De unge 5 Mdr. Elever bidrog ogsaa sit til at give Skolens Vinterundervisning Harmoni, saa interesserede og forstaaende de var, et smukt Eksempel derpaa, som rørte os dybt, fik vi den sidste Aften, ved at de overrakte os en Pengesum som Gave til „den Kone med de mange Børn,“ som vi havde talt om.

Vintertiden gav mange gode fælles Oplevelser — vi husker, da Seminariekøkkenet blev brugt til Foredragssal og Irja Piisinen fortalte os om Karelen og det finske Folk, og da Jørgine Abildgaard holdt Froprædiken, som Enrico Bjerre i gamle Dage, og gav os en Morgengudstjeneste i Salen, som længe vil huskes, saavel som Eline Begtrup's Besøg og beaandede Tale til os.

— — —

Ja, April Maaned blev som ventet streng, Ulykker og politiske Misgerninger hørte til Dagens Orden, man var saa utryg, at man syntes, det var umuligt at begynde Skolen til Maj, hvorfor vi ogsaa udsatte den egentlige Undervisning paa Seminariet en Maaned for at vinde Tid — Ankerhus var ganske vist gaet fri for at blive taget af Tyskerne til andet Formaal trods gentagne Besøg af Gestapo og Schalburgfolk, men til Gengæld maatte vi for Byen, der tog en Flygtninginvasion, give Lokaler til Undervisning af 200 Skolebørn fra Sorø — og det gjorde vi for saa vidt med Glæde, for det var da blot morsomt i en vanskelig

Tid at kunne give Husly til vor egen Bys Børn, men Gymnastiksalen, Regenskolestuen og de to store Biblioteksstuer gik jo ogsaa med til dette Formaal — indtil Sommerferien. — Men de svenske Røde Kors Biler blev ogsaa vor Trøst og Forhaabning i de ængstende Dage.

Sorø Husholdningsskole, som Fru Eline Eriksen og jeg fik Lykke til at skabe Maj 1895 — og som efter Fru Eriksens Død overtoges af Frk. Vestergaard, der paa den smukkeste Maade med stor Dygtighed har ført Skolen videre og frem, kunde altsaa fejre sit 50 Aars Jubilæum, men de Festligheder, som i den Anledning var tænkt, maatte selvfølgelig opgives, men Frk. Vestergaard samlede dog en mindre Kreds til Frokost den 3. Maj og fik derigennem alligevel skabt den smukkeste Jubilæumsfest, man kunde tænke sig, som markeredes med skønne Blomster, Gaver, Hundreder af Hilsner, deriblandt fra Undervisningsministeriet, der telegraferede:

„Undervisningsministeriet sender Sorø Husholdningsskole sin Hilsen og Lykønskning paa 50-Aars Dagen fra Grundlæggelsen af Skolens banebrydende og utrættelige Arbejde i Husholdningsoplysningens Tjeneste og udtaler Haab og Ønske om fortsat fortjenstfuldt Virke under en lykkelig Fremtid.“

Hjemme paa Ankerhus syntes de ogsaa, min 50-Aars Dag skulde fejres, og Skolens Lærere hilste mig med Morgensang og Traditionen tro til Højtidsdage med Kirsebærgrene. Frk. Vestergaard kom med en mageløs Buket sammensat af 50 forskellige Blomster, der skulde symbolisere Aarenes Skønhed og Forskellighed — hvorefter vi fulgtes ad til Fru Eriksens Grav, som andre ogsaa smykkede paa det kønneste.

Men det blev ogsaa en Dag med store Overraskelser til mig, jeg havde jo allerede haft saa mange „runde Dage“, at jeg syntes denne 50-Aars Dag maatte helliges den gamle Skole, men blev selvfølgelig mere end taknemlig for, at saa mange alligevel mindedes mit første Virke. Kolleger overraskede mig med et herligt Radioapparat, hvorigen-

nem Hilsner fra Sverige og Fredsbudskabet kom til Gl. Ankerhus. — Fru Ulla Pedersen sendte mig den morsomste Billedbog med den røde Traad, der løb Bladene igennem og skulde fortælle om mit Arbejde. Og gamle Elever og Venner overrakte mig Midler og Tilsagn om et Maleri af Kunstneren Stefan Viggo Pedersen til Ophængning i Seminariet, en smuk Tanke, fostret og gennemført af Frk. Mathilde Roed-Müller. Og af de mange Hilsener rørte mig især den Lykønskning, der kom fra Bornholm og fra Bornholms Amt og fra Familien i Amtsgaarden — min Mand var jo Bornholmer.

Men Aftenen blev underlig urovækkende ved Radio-meddelelserne — saa det kneb at samles om Arbejdet med de Elever, som trods Usikkerheden alligevel var naaet frem — men saa svandt jo alle dystre Tanker, da vi om Aftenen den 4. Maj var samlet i Dagligstuen og ud fra Frk. Vestergaards Buket talte om Forskellighederne ogsaa med dette Skoleaars Begyndelse, og jeg hævdede, at vi maatte tage Dagene som de kom og lytte efter, hvad der sker — og Radioen kom saa med sit frydefulde Budskab — saa vi fik en Skolebegyndelse som aldrig tidligere.

De paafølgende Dage blev mere end mærkelige, ingen Mørklægning mere, Solen fik Lov til at skinne, skønne og bevægede blev de. Det skyldtes maaske ogsaa noget, at vi boede ved Hovedvej Nr. 1, hvor alt og alle saa at sige maatte passere, Venner og Fjender — og at vi saa havde den lysegrønne Bøgeskov, der stod i sit fagreste Udspring, som Baggrund.

— Først kom de store Skarer af Ungarer marcherende paa Vej hjem med smaa Dannebrogssflag i Bøsepiberne fulgt af de morsomste Vognkærrer, forspændt med nogle smaa forkomne Heste, der havde bragt alt deres Habengut herop; saa kom de engelske Soldater farende i Biler mod København — Rygtet fortalte endog, at Montgomery skulde være imellem — store Kolonner af tyske Soldater slæbende med deres Pakkenelliker, trætte, forkomne, og ind imellem dukkede de danske Frihedskæmpere op, hvor de kom fra

vidste ingen, men de var der og havde været der og frimodigt ført en stille virksom Kamp mod Landets Undertrykkere — og der gik sære Frasagn om, hvad de havde bedrevet, hvor de havde skjult sig og om hvem der var med. Det var ikke den mindst festlige Oplevelse, og det var betagende at se dem til Parade og møde op til Takkegudstjeneste i Sorø smukt pyntede Kirke, Mestre og Lærlinge, Politifolk og Akademister, unge og gamle, ført ind i Kirken af unge hvidklædte Kvinder med Dannebrog, deriblandt Anne Guld og Tove Jørgensen.

Men underlig tragisk var det nu ogsaa at se de før saa kæphøje tyske Regimenter drage i uendelige Skarer hjem til deres ødelagte Land, værst var det at se de unge Dreng og de gamle forkomne Mænd, der daarligt kunde slæbe sig af Sted. — Herligt, befriende dog at vide, at man ikke længere behøvede at frygte Skud i Natten eller blive jaget i Beskyttelsesrum af Sirener.

Glæden syntes fuldkommen med Norges Befrielse den 7. Maj — men ak, midt i Lykkefølelsen ramtes saa Bornholm saa ubegribelig haardt, Rønne og Nexø bombedes, det var som de kære Byer maatte tage det „Stød“, vi i det øvrige Land i Besættelsestiden havde frygtet. Men da følte ogsaa bevidst den Samfølelse, der maaske slumrende ubevidst havde levet og knyttet Landsdelene sammen til et Folk.

— Og saa faa Bud om, at Nico som Lotte i den danske Brigade fra Sverrig var naaet Helsingør — men der gik saa lang Tid, inden vi fik Forbindelse med Folmer Dam, at det næsten var ængstende.

Men 1. Juni naaede han hjem, og det ønskede han blev i Stilhed, hvad vi selvfølgelig respekterede. Da Seminariets Medarbejdere blev samlede og vi fik ham ønsket velkommen tilbage fra Udlændingstiden, overrakte jeg ham den Stok som Scepter eller Marskalstav, der var dannet af den Auracaria, som Venner som et lille Træ skænkede mig, da jeg byggede Ankerhus for mere end 40 Aar siden, — og udtalte Ønsket om, at han ikke lod sig tage af „Politik“, men kunde ofre alle sine Kræfter paa at føre Arbejdet

videre paa Husholdningsseminariet Ankerhus. — Samtidig traadte jeg igen tilbage som Leder af Seminariet som fungerende Forstander — og blev atter forhenværende.

Men saa fik vi atter paa Ankerhus Lov til at opleve en Sommer, som man i mange Aar syntes at høre Fortiden til. Paa Gl. Ankerhus prægedes den stærkt af Maleren Stefan Viggo Pedersen og hans søde Kone, der delte Dagene og Sommerglæderne med os og vore Unge og med vore Gæster, saa lige saa ængstelig jeg var ved at faa Kunstneren i Huset, lige saa taknemlig blev jeg for at have ham imellem os, for det han førte med ind i Skolelivet af kønt og lødigt.

Og Aaret igennem gaves vi et aandeligt Tilskud udefra, som vi ikke kan være taknemlige nok for. Pastor Alsinger begyndte det nye Aar for os med et stærkt nationalt Foredrag om Danmark efter 9. April. Højskoleforstander Juul-Andersen belyste udenlandske Strømninger og Højskoleforstander C. P. O. Christiansen indledede med vanlig Ildhu en nordisk Diskussionsdag, Adjunkt Hellner talte om det kristelige Livssyn, Fru Daugaard om Kvindehygiejne, den meget savnede Fru Charlotte Dalmark kom og talte om Humørhygiejne, hvad alle stærkt optagede Mennesker saa vist trænger til, Fru Karen Bronée talte om sit Samarbejde med Karen Jeppe i Armenien, Fru Sigrid Trier om da hun maatte flygte til Sverige, løbe for Livet, vel som Følge af, hvad hun havde været for sine Stamfrænder, Jøderne, Frk. Uldal Jessen talte indtrængende Sydslesvigs Sag. Frk. Wencke Nissen fra Norge talte om Forholdene der og Fru Anna Viking om det Fredsarbejde, der nu hurde gøres, Lektor Nordahl Svendsen har ikke alene fortalt om den elektriske Energi, men ogsaa søgt at give os et Begreb om Atombombens Mystik og Kraft, og saa fik vi den Oplevelse at faa Undervisningsminister A. M. Hansen ind i Skolekredsen Aftenen før Japans Overgivelse, og han tegnede i faa og klare Ord Verdensfredens Velsignelse og Forpligtelse.

Til Aarets Oplevelse hørte ogsaa, naar nuværende Statsminister Knud Kristensen og hans Hustru stoppede op, saa inden for, efter at have hilst paa deres Datter Anna, der er paa andet Aars Lærerindekursus, og snakkede Politik med mig.

Som Udtryk for den Følelse, der har behersket mit Sind, vil jeg gerne afslutte Beretningen for Aaret 1945 med den Tak, jeg udsendte ved min 50 Aars Mærkedag.

Køkken fra Sorø Husholdningsskole 1897
Fru Eriksen ses i Forgrunden med Haanden paa Ryggen

For kærlige Tanker, venlige Hilsner, gode Ønsker givvel mig i Aarets Løb og til Fødselsdag og til Sorø Husholdningsskoles 50 Aars Dag min hjærteligste Tak!

Dejligt at have faaet Lov til at virke i en af de skønneste Gerninger, sel Hjemmets Arbejde vinde frem i Anseelse — og som Skolefag.

Men underligt at have oplevet to Verdenskrige, følt deres Gru og Ængstelse, men vidunderligt ogsaa at have faaet Lov til at opleve den signede Majdag, da Klokkerne ringede Fred og Frihed ind i vort Land, til Konge og Folk — oplevet, at ogsaa Norge blev et frit Land igen.

Gud ske Lov og Tak!

Magdalene Lauridsen.

Et Aar i Sverige — uden Forbindelse med Ankerhus.

I Ugen mellem den 12. og den 20. Marts 1944 lykkedes det *Bothilsen-Nielsen*, som da opererede som Stikker for Gestapo, at komme i Forbindelse først med Modstandsbevægelsen i Ringsted og derpaa med den i Sorø eller rettere sagt med den daværende Byleder, F. D., og hans højre Haand, *Johan Ole Klein*. Det er mig en Kilde til besk Morskab, at jeg i en Timestid har forhandlet med *Bothilsen-Nielsen* om Leverancer af Vaaben til Modstandsstyrkerne. Resultatet blev naturligvis, at Gestapo kom for at hente os. Hvordan de gik fejl af mig, prøvede at faa fat paa min Kone i Stedet, men ogsaa gik fejl af hende og maatte lade sig nøje med *Klein*, som de ikke „havde noget paa“ og maatte slippe, hvordan min Kone og jeg hver for sig ad forskellige Veje ved brave Landsmænds Hjælp kom under Jorden og derefter til Sverige er en anden Historie. Men i April 1944 landede vi begge to i Sverige, min Kone ved Kullen, jeg i Helsingborg, hvor vi mødtes paa Politistationen. Min Kone kom hjem igen med Brigaden den 5. Maj 1945, jeg maatte pænt vente til den 1. Juni. Godt et Aar tilbragte vi saaledes i Landflygtighed uden Forbindelse med Ankerhus — vi vilde naturligvis ikke udsætte dem derhjemme for Fare — og det er om vort Ophold i Sverige, denne Artikel handler.

Efter et grundigt Forhør hos saavel det svenske som det danske Politi i Helsingborg kom vi i Flygtningelejr — den sædvanlige Rute for de danske Flygtninge — og derfra takket være Konsulent *Axel Eliasson* efter faa Dages Forløb til Västerås, hvor *Eliasson* rykkede ud af sin Lejlighed og flyttede hen til en Ven, saa vi kunde flytte ind. Det var det første Bevis, vi fik, paa Svenskernes enestaaende Hjælpsomhed og Venlighed, men det blev ikke det sidste. Jeg kan lige saa godt straks sige, at vi — med et Par Undtagelser, som kun bekræfter Reglen — baade i Hushold-

ningsfolkets Kreds og udenfor denne blev mødt med ubegrænset Tillid og Venlighed, saa vi forstod, at det for Svenskerne var en Hjertesag at hjælpe deres nordiske Frænder gennem Landflygtighedens svære Tid paa den læmpeligst mulige Maade.

De danske Flygtninge havde *fuld Arbejdsret* paa det svenske Arbejdsmarked. Kunde man selv skaffe sig en Plads, var man velkommen til det, og kunde man det ikke, tog den svenske Stats Arbejdsanvisning imod een med aabne Arme. At gaa ubeskæftiget i en Flygtningelejr var det værste, der kunde times en Flygtning, den lige Vej til Flygtningepsykosen, og den Skæbne slap vi heldigvis for. Da det varede mig for længe med at faa Undervisningsarbejde, fik jeg gennem Arbejdsanvisningen i Västerås Beskæftigelse som Arbejdsmand i Stadens Parker, og i de 7 Uger, jeg færdedes her, havde jeg det dejligt. Ingen, som ikke har prøvet at gaa arbejdsledig en Maanedstid uden Sikkerhed for at komme i Gang igen, kan gøre sig nogen Forestilling om, hvad det vil sige igen at føle sig som et nyttigt Medlem af Samfundet. Jeg har aldrig været gladere ved en Dagløn, end jeg var ved de 13 Kr. jeg tjente paa min første Arbejdsdag i Västerås. Og om mine Arbejdskammerater har jeg kun godt at sige, de behandlede mig som en af deres egne.

Min Kone og jeg kom over næsten uden Bagage, og da det nu blev klart, at vort Ophold i Sverige kunde vare længe, blev det nødvendigt for os at tjene saa meget, at vi kunde ekvipere os igen. Min Kone tog derfor Plads som Chef for „det kolde Køkken“ paa et stort Feriehjem, hvor hun var i 3 Maaneder og havde det slidsomt, men godt, og fik 200 Kr. pr. Md. + Ophold. Selv kom jeg i Forbindelse med det nyoprettede „Hemmens Forskningsinstitut“ i Stockholm, den Husholdningsforsøgsstation, som er oprettet af de svenske Husmødres Rigsforbund, de svenske Husholdningslærerinders Samorganisation og den svenske Stats Oplysningskontor i Husholdning „Aktiv hushåll“. Fra Midten af Juni 44 til sidst i Maj 45 arbejdede jeg med for-

skellige Forsøgsopgaver paa dette herlige Sted, hvor jeg ikke alene havde frie og gode Arbejdskaar, men vandt en Række prægtige Venner. Og til September fik jeg fra Rektor Anna Schenström paa „Fackskolan för Huslig Ekonomi“ i Uppsala, Sveriges ældste og største Husholdningsseminarium, Opfordring til hver Fredag at tage 8 Timers Undervisning med Lærerindeeleverne i Ernæringslære og Varekundskab. Jeg slog naturligvis straks til, og det var en stor Oplevelse for mig at blive Medlem af Lærerstabens paa denne veldrevne Skole. Til Oktober kom min Kone derop paa Studieophold, som var bevilget hende af Foreningen „Norden“s svenske Afdeling, og vi befandt os begge som hjemme mellem vore hjertensgode og dygtige svenske Kolleger og Fackskolans søde og flinke Elever. En Ting slog denne min dobbelte Virksomhed ved Forsøgsarbejde og Undervisning afgørende fast for mig: At Undervisning er Verdens dejligste Arbejde og Forskning dens næst-dejligste!

Midt i November lykkedes det os endelig at faa en hyggelig 2-Værelses Lejlighed 14 km Nord for Stockholm formedelst 200 Kr. om Maaneden, og her indrettede vi os rart for Resten af vor Flygtningetid. Min Kone meldte sig til Brigadens Lottekorps og maatte i Februar paa en længere Feltøvelse i Skaane for midt i April at blive indkaldt som Holdleder. Hun tog sin Tørn med Brigaden ligefra Lejren i Skaane gennem den spændende Overførsel til Danmark den 5. Maj til hun blev hjemsendt med Brigaden midt i Juli, og jeg tør vist uden at prale sige, at hun ikke gjorde de danske Husholdningslærerinder Skam.

Selv meldte jeg mig til Brigadens Arbejdskommando — jeg var desværre for gammel til aktiv Tjeneste. Men da det kom til Stykket, blev der slet ikke Brug for mig, saa jeg maatte pænt vende hjem med de andre „civile“ Flygtninge en hel Maaned efter Befrielsen.

Naar jeg nu ser tilbage paa Landflygtigheden, staar det mig klart, at den har haft sin store Værdi for os begge baade menneskeligt og fagligt. Der kom en ny Fylde i Ordet Fædreland, en Grebethed og en Længsel, som sang

i Sindet Dag og Nat. Naar vi samlede med Landsmænd for fjernt fra Hjemmet at fejre Hjemmets Fester, naar vi lyttede til Nyhederne derhjemme fra, naar vi læste i Aviserne om Modstandsbevægelsens Bedrifter, da bævede vore Hjerter i Stolthed over at være danske og af Ængstelse for, hvad der vel kunde ske vort Folk og vore Kære. Jeg husker, at Taarene randt, da vi i Radioen hørte, at Elever fra Ankerhus var blandt de saarede ved Beskydningen af Jyllandsekspressen efter Juleferien 1945. Jeg husker den kvælende Følelse af Afmagt og Rædsel, naar Budskabet kom om Clearingmord, Tortur, Togsprængninger og alt det andet Djævelskab, Tyskerne og deres Haandlangere fandt paa, og den endnu mere deprimerende Følelse af at have svigtet Frihedskampen ved at være flygtet til Sverige. Nej, det var ikke let at være Flygtning. Midt i den materielle Overflod og den svenske Hjertelighed længtes man overvældende efter at være midt i det Hele, efter igen at være i Aktion, efter at dele ondt og godt med sine Landsmænd. Ogsaa Ordet Landsmand har faaet en ny Klang. Nu betyder det Broder og Søster, nu betyder det Skæbnefællesskab — og maatte det komme til at betyde det for hver eneste af os ogsaa i al Fremtid. Da var Frihedskampen ikke kæmpet forgæves.

Lad mig lige bemærke, at Ankerhus ikke blev ringere af at ses paa Afstand og sammenlignet med svenske Skoler. Vist traadte de Skævheder og Fejl, som findes ved ethvert Menneskeværk, tydeligere frem; men til Gengæld blev ogsaa det helt rigtige klarere i Konturerne. Og lad mig understrege, at jeg egentlig aldrig nærrede nogen Bekymring for, hvordan de skulde klare sig uden mig. Jeg var helt sikker paa, at Fru Lauridsen og hendes — og mine — gode Hjælpere og Venner nok skulde klare de Ærter, sikker paa, at vore flinke Elever nok maalbevidst skulde arbejde sig gennem Vanskelighederne, og saadan gik det jo ogsaa. Det er forøvrigt sundt at opdage, hvor vel man kan undværes, det modvirker nemlig Selvovervurdering!

Forøvrigt længtes jeg egentlig ikke efter Ankerhus. Men

jeg blev mig mere bevidst, at jeg hørte hjemme der, at det var der, min egentlige Opgave laa. Det, jeg i Sverige lærte paa det faglige Omraade, og det var ikke saa lidt, fik jeg en brændende Lyst til i Danmark og da særlig paa Ankerhus at tillæmpe til danske Forhold, hvad jeg da ogsaa haaber skal lykkes mig i Løbet af de kommende Aar.

Det vilde føre for vidt, hvis jeg her skulde berette om alle de sjove eller tragiske, opmuntrende eller nedstemmende, behagelige eller ubehagelige, men altid interessante Oplevelser, Episoder og Iagttagelser min Flygtningetilværelse førte med sig. Lad mig til Slut kun sige, at det nordiske Fællesskab for mig er blevet en levende Realitet, som vi maa sætte alle vore Kræfter ind paa at fremme. Jeg tror, at der ligger umaadelige Værdier gemt i det nordiske Samarbejde, og at vi kan løfte disse Værdier ud af Fremtidens Skød, hvis vi blot selv vil. Udveksling af Lærerinder, Udveksling af Elever, Samarbejde om Undervisningsformer og Undervisningsmidler, Samarbejde ved Organisation af Forskning og ved dens Tillæmpning i Praxis, alt dette maa vi have i Gang, at vi kan vinde frem til den Overbevisning, at *Norden er vort fælles Fædreland.*

Folmer Dam.

Til alle svenske Venner sender jeg min Hilsen og Tak med Ønsket om en god Jul og et lykkeligt Nytaar! Og velkommen til Danmark, velkommen hos os!

Folmer Dam.

— Gaa stille mit Hjerte — ophvirv! ej dit Støv,
lad Verden finde sin Vej i dig —

Tagore

Aarsmødet 1945.

Aarsmødet afholdtes Søndag den 2. September. Indbydelsen til Mødet lød dog paa, at Deltagere langvejs fra var velkomne fra Lørdag Aften til Mandag, da der ingen Tog gik om Søndagen.

Det var dejligt igen at kunne indbyde til Aarsmøde uden at tvivle paa om det nu ogsaa kunde gennemføres — selv om Deltagerne af Hensyn til den stadige indskrænkede Toggang vanskeligt kunde naa frem. Vi glædede os til igen at kunne tale frit — lade Lysene skinne og i sikker Forventning om at se mange gode Venner og om god Tilslutning. Vor Forventning blev ikke gjort til Skamme — Lørdag Aften kom der ca. 100 Deltagere og selve Mødedagen saa mange, at det kneb med Pladsen saavel i Salen som andre Steder. Generalforsamlingen maatte flytte fra Skolestuen, hvor den hidtil har været afholdt, til Modelkøkkenet. Det var tydeligt, at Deltagerne ogsaa havde glædet sig til Dagen og blev glade for Dagen — hvad mange Breve senere fortalte os. Mange af Holdene — navnlig de, der havde et større eller mindre Jubilæum at fejre — havde sat hinanden Stævne. Næsten hele Aargang 1935 gav Møde — fint klaret.

Af 40-Aars Jubilarer kom Dorteia Larsen og Anna Clausen, Skaarup, den sidste med 2 Døtre, der ogsaa er Husholdningslærerinder, hvoraf den ene havde 10 Aars Jubilæum. Af 25 Aars Jubilarer kom Josefine Urdal, gift Boldsen, og Agnes Boldsen, der var Lærerinde her i mange Aar og nu har Højskolehjem i Lemvig, og Karen Bjerre, gift Bronée, der ogsaa var Skolens gode Hjælper i en Aarrække. Karen Bronée havde baade 15 og 25 Aars Jubilæum. Johanne Sørensen, der altid beredvilligt er kommet Skolen til Hjælp, naar den paa Grund af Sygdom eller andet var i Nød for Lærerindehjælp, var vist ene om at fejre 20 Aar. Af tidligere Husholdningselever var der en hel Flok med Camilla Jacobsen i Spidsen, der fejrede 25 Aars Jubilæum.

Lørdag Aften var man samlet i Salen, hvor Forstander Folmer Dam fortalte om sit Ophold og sine Oplevelser i Sverrig.

Den egentlige Mødedag var jo Søndag, og efter den traditionelle Morgensang paa Plænen foran Gamle Ankerhus blev der holdt Generalforsamling. Formanden, Frk. Margrete Pedersen, Hadsten, bød den store Forsamling velkommen og udtalte sin Glæde over, at vi igen kunde

samles i et frit Land og under fredelige Forhold. Efter en kort Aarsberetning mindede Formanden om, at Foreningens Maal er at være et Bindeled mellem Skolen og dens tidligere Elever, og at dette søges naaet ved at afholde et Aarsmøde om Sommeren og ved at udsende et Aarsskrift til Jul. — Det fremlagte Regnskab, der viste et Overskud paa 560 Kr., blev godkendt.

Bestyrelsesvalg var Genvalg. Paa Valg var Fru Paula Egemose, Frk. Ingefred Juul Andersen, Frk. Ingeborg Meyland Smidt, Frk. Margaret Lauridsen og Else Maarbjerg. Bestyrelsen bestaar desuden af Frk. Marga Teglbjærg, Fru Alice Dittmann, Frk. Marence Tarp og Frk. Margrete Pedersen. Suppleant er Frk. Henny Langkjær, og Revisorer er Fru Esther Jølst og Fru Hilda Christiansen. Sidstnævnte var paa Valg.

Under Eventuelt takkede Formanden for den smukke Fødselsdagsgave (Hasselbalchs nye Leksikon), Bestyrelsen paa Foreningens Vegne havde glædet hende med.

Det oplystes, at der var indkommet ca. 1700 Kr. til det Feriehjem for tidligere Elever, som det efter Forslag af Frk. Margaret Lauridsen for Aar tilbage blev vedtaget at faa bygget efter svensk Mønster. Det meddeltes, at man stadig tager imod Bidrag fra Venner og tidligere Elever. Man drøftede at købe et smukt Træhus og saa senere evt. forbedre og udvide det.

Til Slut omtalte Fru Lauridsen „Folkevirkes“ Tanke om at faa Kvinder til at interessere sig mere for Samfundsforhold.

Ved Festmiddagen i Salen vekslede Tale og Sang. Frk. Margrete Pedersen takkede, fordi Skolen saa gæstfrit tog imod Aarsmødets Gæster, og hyldede Fru Lauridsen i Anledning af, at det var 50 Aar siden, Fru L. og Fru Eline Eriksen oprettede den første Husholdningsskole her i Landet, og overrakte Fru Lauridsen røde Roser. Endvidere overrakte Frk. M. Pedersen Skolen det smukke Maleri af Fru Lauridsen, som var blevet skænket af gamle Elever og Venner i Anledning af 50 Aars Jubilæet. En Mappe med Givernes Navne blev overrakt Fru Lauridsen som Institutionens Formand. Af Jubilarer talte bl. a. Fru Clausen, Skaarup, der havde de mange Aar at se tilbage paa, Karen Bronée tolkede sin Tak til Skolen for Læreaar og Lærerindevirksomhed og overrakte Fru Lauridsen, Frk. Pedersen og Frk. Tarp skønne Blomster. Johanne Sørensen, den norskfødte Josefine Urdahl og mange flere havde Ordet og var med til at skabe en smuk og festlig Stemning.

Aldrig tidligere havde saa mange gamle Elever fra Skolens første Aar gæstet Ankerhus til Elevmøde og saa mange Hold sat hinanden Stævne — hvilket Mor Magda var dybt rørt over.

Efter Middagen blev Selskabet fotograferet, og man samlede igen om et alvorligt og manende Foredrag af Folmer Dam om vor Indstilling til den nye Tid saavel i vor Undervisning som i hele vor Tanke og Færd.

Om Aftenen var der Underholdning i Salen, der var smukt pyntet med Flag i de allierede Farver. Efter Aftenkaffen var der Fakkeldans i Haven, og man sluttede Dagen og Mødet med en Aftensang — en Festdag vi her paa Skolen vil bevare i taknemligt Sind var tilende.

For deri interesserede var der om Mandagen ordnet en Forhandlingsdag, hvor aktuelle Problemer vedr. arbejds- tekniske, ernæringsmæssige og undervisningsmæssige Forhold blev drøftet. Dertil og deri deltog ca. 20 af Gæsterne. Denne Dag sluttede med en lille mere privat Middag i Skolekøkkenet paa gl. Ankerhus og vi fik derigennem en Dag mere i godt Samvær.

M. T.

Sang til Elevmødet 1945

Mel.: Der dukker af Disen — (gl. Melodi).

Vel mødt, Kammerater! Velkommen til Fest,
thi feste i Aften vi vil,
fra Syd eller Nord og fra Øst eller Vest
velkommen, velkommen hertil!
En Tid har vi vandret — enhver ad *sin* Sti,
enhver med *sin* Skæbne og Tro —
men Ven møder Ven,
vi samles igen
og slaar over Aarene Bro.

Vi mindes den Tid, da vi mødtes hver Dag
til Arbejde, Lovsang og Leg,
da sammen vi magted' de drøjeste Tag
og fulgtes ad blomstrende Vej.
Den Tid, Kammerater, da alle for én

og én for os alle det gjaldt!
 I Vaar som i Høst
 Samdrægtigheds Røst
 forgæves os aldrig har kaldt.

Vi husker vort Slid med „den fæle Kemi“
 og Lektiernes jernhaarde Lov;
 de festlige Stunder, naar glade og fri
 vi strejfed' i Mark og i Skov.
 Vi husker det levende, vekslende Liv,
 som kaldte os frem mod et Maal,
 som klared vort Syn
 ved Tænknings Lyn
 og hærded vor Vilje til Staal.

To stræbsomme, slidsomme, dejlige Aar
 — og saa var det hele forbi!
 Eksamen er taget, ved Maalet vi staar,
 vor Høst er i Hus — vi er fri!
 En Aften vi samles — og endnu een Gang
 vi synger os sammen som før.
 I Latter og Skæmt
 laa Alvor dog gemt
 — og Ønsket om blideste Bør.

Det hele forbi? Nej! Den ilende Tid
 har vist os, at sammen vi staar,
 ja, sammen i Hverdagens evige Strid
 og sammen, naar Klokkerne gaar!
 Skønt fjernt fra hverandre, saa mødes vi dog
 i Værn om vor Sag og vort Hjem.
 Vi binder et Baand
 i Samklangens Aand,
 til hver af os rækker det frem.

Vær hilset, I Venner fra lykkelig Dag,
 I Fæller i Skæbne og Tro!
 Trods Uvejre og Mørke vi fulgte vort Flag
 mod Frihedens Regnbuebro.
 Den Bro, som forener det Danmark, der var,
 med det, der skal gro af vor Nød.
 Det Land, som er vort,
 i Smaat og i Stort
 vi tjener i Liv og i Død!

F. D.

90 Aar.

Da Frk. Tarps Mor blev 90 Aar, skrev Kolding Folkeblad bl. a. følgende:

Fru Tarp er født i Andst og blev som det var Skik dengang, uddannet til Mejerske, fik sin Uddannelse hos Kampen paa Elkjærholm. Derefter kom Fru Tarp som Jomfru og Leder af Mejeriet paa nogle af Egnens store Gaarde, Sandholm, Skanderup Nørgaard, Horskjærgaard og sidst som Husbestyrerinde hos Guldberg paa Vejen store Vandmølle.

Fru Tarp fortæller livligt om sine Oplevelser fra den Tid og om sin Slægt, sin Far der var med som frivillig i 48 og var saa god en dansk Mand, om sine Bedsteforældre, der henholdsvis havde Dolleruplund og Krogaarden i Andst og om den ærværdige Oldefar Høyrup, der var Præst i Skanderup.

For 60 Aar siden kom Fru Tarp til Lejrskov som nygift. Med Flid og megen Nøjsomhed fik Hr. og Fru Tarp deres Gaard nybygget og veldreven og fik anlagt en smuk Have — Fru Tarps Stolthed. — Haven var ogsaa paa den Tid en af Egnens kønneste.

— For de fem Børn — to Døtre og 3 Sønner — og for de unge Mennesker, der i Aarenes Løb blev deres Hjælper i Hjemmet, dannede Hr. og Fru Tarp et godt og hyggeligt Hjem. De forstod at samle de unge om Aftenen om Samtale og Højtlæsning af en eller anden god Bog og evnede at faa de unge til at føle Samværets Ansvar og Glæde. De unge fik ofte Lov at være Oplæsere, og selv om det ikke altid blev en saa dadelfri Oplæsning, der præsteredes, havde det sikkert sin store Betydning paa forskellig Maade for de unge. De unge følte sig hørende til Familien og blev betragtet som saadan, blev hjulpet tilrette med samme Omsorg som Børnene. Man kunde ønske Nutidens Hjem og Ungdom noget af denne gammeldags Hygge, og den store Værdi, der ligger gemt deri.

x.

Tak!

Kolleger, Elever, Slægt og Venner, der overraskende glædede mig den 15. Januar med gode Gaver, skønne Blomster og med at rejse lange, paa det Tidspunkt ikke ufarlige Veje fra Jylland, København, Roskilde og Vordingborg, vil Jeg gerne sige en inderlig Tak!

Midt i al det fortvivlende tunge, der gjorde ens Dage mørke og knugende, og hvor ens Mod var ved at briste — gjorde De Dagen lys og god — saa stilfærdig festlig, at jeg aldrig vil glemme min 60 Aarsdag eller Dem! Tak!

Marence Tarp.

Ellen Sejerø Olsen.

Og saa døde Ellen Sejerø den 19. November 64 Aar gammel — efter $\frac{1}{2}$ Aars streng Sygdomstid, men stærk og yndig til det sidste og i sin Lidelse — vidnede hendes Søster.

Hun var paa mange Maader meget slægtspræget, præget af den Landsgravske Slægt hun stammede fra, af dens ranke Holdning, af dens stærke aandelige Interesser, af dens medfødte naturlige Resoluthed og Dygtighed. Som den var hun med til at vise Vej og præge sin Kreds og hvis Mening, der lyttedes til. Men hun var ogsaa af kritisk Naturel, dette skabte om hendes Person en vis Respekt, men vel ogsaa en vis Tilbageholdenhed og gav hende maaske heller ikke saa megen Glæde i Samarbejdet i Almindelighed, som hun egentlig burde have haft.

Efter at hun havde taget sin Uddannelse paa Ankerhus 1903 kom hun til Aalborg Amts Landboforening som Vandrelærerinde — og blev fra den Tid stærkt knyttet til Eggen, vel nok navnlig til det pinstrupske Hjem. Senere studerede hun videre paa Borups Kursus og paa Landbohøjskolen og dygtiggjorde sig yderligere i Sygeplejegering paa københavnske Hospitaler. Tog saa et Tag med Undervisningen baade paa Kærehave og paa sin Fødegaard Baungaard, som Fru Rebakka la Cour Madsen og hendes Mand havde købt og omdannet til Landhusholdningsskole. Fra 1908 knyttedes hun fast til Ankerhus, men syntes saa hun maatte have sin egen Husholdningsskole og købte dertil en dejlig stor Villabygning i Erritsø ved Fredericia, hvor hun fra 1914 til 1928 drev en anerkendt, fin og god Husholdningsskole, indtil Sygdom tvang hende til at slutte sin Gerning der, men fik lykkeligvis atter Kræfter og Mod til at fortsætte sin Lærerindegerning paa Ankerhus, hvor hun hjalp os med fra 1930 at faa Husholdningsregensen givet Form og overtog efterhaanden Ledelsen af 2-Aars Undervisningsøvelser med vanlig pædagogisk, praktisk, overlegen Dygtighed, saa Ankerhus har Grund til at takke for hendes dygtige og personlige Medhjælp og for hendes Indsats for en god Husholdningsundervisning.

De sidste Aar fik hun en mere privat Lejlighed ovre hos Ingeniør Petersens, der blev gode Venner for hende — og mange Kolleger, Elever, Venner og Slægtninge har i hendes smukke Hjem der haft mange hyggelige, belærende og oplivende Stunder, god og gavnmild som hun var at gæste.

For mig, som har delt de unge Aar sammen med hende endda fra den Tid hun som en af Smaapigerne fra Baungaard kom ned til Grønvang med sit Sytøj — oplevet noget af det, som naar Haarene graane bliver saa værdifuldt at have ejet — er det saa vemodigt at have mistet hende, som man havde glædet sig til ogsaa at dele de ældre Aar med — hun vil huskes og savnes længe.

Magdalene Lauridsen.

In memoriam.

For den, der som undertegnede havde den Lykke først at være Ellen Sejerøs Elev, siden hendes Medarbejder gennem mange Aar og igennem alle Aarene nær knyttet til hende igennem et trofast og varmt Venskab, er hendes Død et smerteligt Tab.

Hendes Betydning som Pædagog vil af andre blive skildret paa en langt bedre Maade end jeg formaar det, men naar Aarene paa Ankerhus for mig blev saa rige og gode, saa skyldes det for en meget stor Del hendes dybe, stærke Personlighed. Hvem kunde andet end rives med, naar hun ildfuld, munter og veloplagt stod overfor sine Elever, øsende ud af sine rige Kundskaber og af sin Kærlighed til Arbejdet, hvor var det hende en Hjertesag at være med til at dygtiggøre unge Kvinder, hun krævede meget af sine Elever, men hun krævede langt mere af sig selv. Dog, var hendes Kærlighed stor til Arbejdet, saa var den uendelig meget større til Mennesker, hun elskede sin Slægt, hun holdt af og interesserede sig utrætteligt for sine mange Elever, og hun omfattede sine Venner med en kærlig og aldrig svigtende Forstaaelse.

Med Ellen Sejerø er en rigt begavet og varmhjertet Kvinde gaaet bort, alle vi, der kendte hende, har uendelig meget at sige hende Tak for, hun var altid god at gæste, fordi hun gennem Livets Erfaringer havde saa meget at give baade i Glæde som i tunge Tider.

Ofte var hun tynget af Sygdom, men aldrig mistede hun sit Lune og gode friske Humør, selv i den sidste svære Tid fornægtede det sig ikke. Hendes Lidelser var ofte store, men gennem dem alle blev hun baaret af en usvigelig Tro paa, at hun var et Guds Barn og frelst.

Ære være hendes Minde.

Christiane Clausen, Sjølund.

Skoleliv.

Vi, der Livet igennem lever paa en Skole faar jo næsten gennem alle Oplevelserne der i Grunden en Levelid 3—4 Gange saa lang som andre — fordi der sker saa meget og man lever sammen med det ene skiftende Hold efter det andet — og all det, der hænder i et Hjem af smaa og store Tildragelser, baade fornøjelige og bedrøvelige, det træffer man ogsaa i Skolelivet.

Ganske uvilkaarligt betragter man jo ogsaa de ganske fremmede unge Piger, der kommer til Skolen, som hørende til Familien, man føler det i hvert Fald saadan, vil derfor gerne, at de skal befinde sig godt og skikke sig vel. I de allerfleste Tilfælde er Samlivet mellem Elever og Skolens faste Stab ogsaa saadan, at man med Glæde ogsaa senere hen vedkender sig „Familieskabet.“ Er der nu Forskel paa Sommer og Vinter paa en Skole — ja, skolemæssigt set — men begge Aarslister har sin Charme. Haven og Omegnen nydes jo langt mere om Sommeren, men det indendørs Liv om Vinteren fører noget med sig, som Sommeren ikke har. Sommeren i Aar var noget ganske for sig selv, det var svært at samle Tankerne om Skolearbejdet de første Dage i Maj, men ærlig talt — vi lod ogsaa staa til — vi maatte følge det hele baade i Radion og paa Landevejen og andre Steder, hvor der foregik noget i Anledning af Tyskernes Kapitulation — ogsaa Naturen festede — den lysegrønne Bøgeskov har vist aldrig været skønnere end i Aar; ligesaa Vinteren forud var meget bevæget — Livet i Danmark præget af de meget store Trafikvanskeligheder — i Juleferien, da Værnemagten truede med at beslaglægge Skolen og vi derfor maatte forlænge Juleferien nogle Dage — og da Eleverne saa skulde komme tilbage skete den skrækkelige Jernbaneulykke paa Fyn. — Gas- og Elektricitetsrationerne var blevet skærpet — og selv Erstatningskaffen blev rationeret. — Men da vi saa naaede Marts og blev Vidne til de lange Rækker af Bernadottes Røde Kors Ambulancer, som kørte forbi vor Dør til Tyskland for at hente norske og danske Fanger hjem til Sverige, da fik vi Bevis paa, at Verden endnu havde noget godt at byde Menneskene, og i Slutningen af Marts var det næsten Foraar — vi kunde pynte Bordet med Annemoner til Afslutningsmiddagen for Eleverne — et godt Varsel for den nye Vaar. Selvom de sidste 5 Skoleaar har bragt Vanskeligheder med sig, saa har de alligevel været be-

rigende for Skolen — og forhaabentlig ogsaa for Eleverne — dejligt, at „de daarlige Tider“ ikke holdt Eleverne borte fra Skolen — vi Skolefolk synes jo netop, der var noget at tage fat paa i sløje Tider — men man kunde jo ikke forvente, at de unge selv skulde se paa det med samme Øjne — men Ungdommen kom paa Skolerne i stort Tal.

Her paa Gl. Ankerhus har vi i Vinter faaet Elevflokken suppleret med unge Piger fra Norge, Sverige og Sydslesvig, dejligt at have Forbindelse igen udenfor Grænserne, selv en af vore Lærerinder er kommet fra Norge, Hjørdis Takle, der dog tidligere har været i Landet og paa Frederiksborg Højskole — bringer et frisk Pust ind paa Skolen — og vi glæder os over, at hun som Udlænding forstaar, hvad det er, vi gerne vil bibringe Eleverne ud over det faglige. Gid det blev moderne at være lidt positivt indstillet — være med til at opelske det bedste hos sine Medmennesker. Dejligt at tænke paa, at den Tid kommer igen, hvor man med god Samvittighed atter kan færdes ud over Landets Grænser for at lære og nyde — saa trods all det meget, der skal bringes i Lave og overvindes, saa synes jeg ikke, man kan andet end glæde sig til Fremtiden og haabe, at man kan være med til at skabe en lykkelig Tid for sine Medmennesker.

Peter Dam har engang skrevet:

Glæd dig ved all, som er godt, som er skønt,
vold intel Menneske Smerte,
da om dit Liv vokser Evighedsgrønt
ungt bliver altid dit Hjerte.

Margaret Lauridsen.

Tak!

Paa Seminariets Vegne vil jeg gerne bringe tidligere Elever og gode Venner min bedste Tak for det smukke vellignende Maleri af Fru Lauridsen, af Mor Magda, malet af Kunstneren Stefan Viggo Pedersen, som De har skænket Skolen.

Samtidig vil jeg gerne bede Aarsskriftets Læsere modtage Ønsket om en god Jul og et godt Nytaar.

Folmer Dam.

Ændringer i Husholdningslærerindeuddannelsen

*i Henhold til Undervisningsministeriets Bekendtgørelse
af 8. Marts 1945.*

Gamle Ankerhuselever er vist klare over, at Husholdningslærerindeeksamen er blevet en Del ændret efter de nye Fordringer, der omfattes af „Undervisningsministeriets Bekendtgørelse af 8. Marts 1945“; men de er dog maaske ikke helt kendte med, hvori disse Ændringer bestaar, saa jeg har Lyst til at redegøre for de vigtigste.

Allerede den 4. Juli 1942 blev Loven om Husholdningsseminarierne underskrevet, og de nye Optagelsesbetingelser blev gennemført første Gang paa Ankerhus ved det Kursus, der begyndte i Maj 1943.

I „Aarsskriftet for Foreningen Ankerhus fra 1943“ har jeg derfor gjort Rede for disse Optagelsesbetingelser og for, hvilke Ændringer, de straks medførte i Undervisningen.

Men først 8. Marts 1945 er der fra Ministeriet udsendt nærmere „Bekendtgørelse om Optagelsesprøven, Undervisningen og de afsluttende Prøver paa Husholdningsseminarierne“. Jeg skal derfor gentage de vigtigste af Optagelsesbetingelserne, der er baade af praktisk og teoretisk Art, og samtidig meddele de ret store Ændringer, der forlanges i „Undervisningen og de afsluttende Prøver“.

De vigtigste Optagelsesbetingelser er da følgende:

Eleven skal „være fyldt 20 Aar inden Kursusets Begyndelse“ — et Krav, som ogsaa tidligere i Almindelighed stilledes, men som man dog i visse Tilfælde saa bort fra.

Eleven maa „dokumentere at have øvet praktisk Husgerning i mindst 12 Maaneder uden for eget Hjem, helst saavel i Byhusholdning som i Landhusholdning. Under særlige Omstændigheder kan der tages Hensyn til selvstændigt Arbejde i eget Hjem efter Ministeriets nærmere Bestemmelse i hvert enkelt Tilfælde“. — Det vil altsaa sige, at man i visse Tilfælde kan have Mulighed for, at Ministeriet vil godkende en længere Tids selvstændigt husligt Arbejde i Hjemmet som tilstrækkelig praktisk Uddannelse; men der maa i saadanne Særligt Tilfælde indsendes Ansøgning til Ministeriet derom, men heller ikke dette Krav er saa forskelligt fra tidligere stillet Krav. Nej, den største Ændring af praktisk Art er uden Tvivl denne, at der nu

forlanges, at Eleven før Optagelsen og „efter det 17. Aar skal have gennemgaaet et 5 Maaneders Kursus paa en godkendt Husholdningsskole eller anden hertil svarende Uddannelse. Ministeriet træffer i hvert enkelt Tilfælde Afgørelse af, om anden Uddannelse kan betragtes som svarende til 5 Maaneders godkendt Kursus.“ — Og her er det for Elever og deres Paarørende ofte vanskeligt at forstaa, at et mangeaarigt praktisk husligt Arbejde i Almindelighed ikke kan træde i Stedet for denne Skoleuddannelse, da det netop er den *skolede* Uddannelse, man fra Ministeriets Side ønsker som Grundlag for Arbejdet paa Seminarierne.

Som nævnt stilles der ogsaa nu visse teoretiske Krav, da Seminarieuddannelsen m. H. t. teoretiske Fag er lagt op i et ret højt Plan. Det er derfor ikke mere muligt at komme lige fra Folkeskolen, uden at man dokumenterer, at man er i Besiddelse af en vis Evne til at udtrykke sig skriftligt og til at foretage visse Beregninger. Der forlanges derfor af dem, der ikke har Real-, Pigeskole- eller Præliminæreksamen, den anordnede Optagelsesprøve i Dansk og Regning med mindst g som Gennemsnit af Eksamen- og Aarskarakter. Elever, „der har bestaaet Studentereksamen eller Optagelsesprøven til et Seminarium eller et Forskoleseminarium, er fritaget for Optagelsesprøven.“

At der har været nogen Betimelighed for en saaden Optagelsesprøve, viser den forholdsvis store Dumpeprocent ved Prøven.

Om Formaalet med Uddannelsen udtaler Bekendtgørelsen:

„Husholdningsseminariernes Formaal er at uddanne Husholdningslærerinder til Undervisning i Husgerning, saavel praktisk som teoretisk, i Husholdningsskoler, Højskoler, Efterskoler, Ungdoms- og Aftenskoler samt til Skolekøkkenundervisning i Barneskolen.“

Ogsaa inden for selve Studiet er der sket forskellige Ændringer, saaledes ligger nu Grundfagene: *Anatomi, Kemi* og *Botanik* fast til 1. Aars Undervisning med Eksamen efter eet Aars Forløb — tidligere var Tidspunktet for Eksamens Afholdelse i disse Fag frivillig for Seminarierne. Eksamensfordringerne i Kemi er blevet stærkt forøget, og Eksamen i Faget er blevet mundtlig, mens den tidligere bestod i en skriftlig Prøve. Til Botanik skal nu knyttes en Mikrobiologi „i et Omfang, som svarer til Hjalmar Jensen: Mad og Mikrober,“ en Bog der desværre forlængst er udsolgt.

Undervisningen i de praktiske Fag er blevet lagt noget om, idet Eleverne jo nu med deres forudgaaende Deltagelse

i det grundlæggende 5 Maaneders Husholdningskursus møder med nogenlunde ensartede Forkundskaber, rent skolemæssigt set, mens der naturligvis stadig er stor Forskel paa deres Øvelse i praktisk Arbejde.

Paa 2. Aars Kursus er sket dette, at *Ernæringslæren* er blevet delt i *Varekundskab* med Næringsmiddellære og *Kostlære* med Biokemi, ligesom *Fysiologi* nu er skilt helt ud fra *Hygiejne* med Syge- og Barnepleje, med kun mundtlig Eksamen i begge Fag mod tidligere baade skriftlig og mundtlig Fysiologi, desuden er Faget *Husholdningsøkonomi* blevet stærkt forøget, omfattende *Beregningsopgaver*, herunder Husholdningsregning og Kostberegning og den egentlige *Husholdningsøkonomi*, herunder Nationaløkonomi, Budgetlægning og Husholdningsregnskab — der aflægges til Eksamen baade skriftlig og mundtlig Prøve. Tillige er der sket den Ændring, at der gives Aarskarakter i *Undervisningsfærdighed for Voksne*.

„Desuden undervises der i *Fysik, Boliglære, Materiale- og Redskabslære, Psykologi, Pædagogik og Metodik, Arbejds-kundskab og Bøgers Brug*. I disse Fag aflægges ikke Prøve.“

Hele Undervisningen er herved fra Ministeriets Side lagt i langt fastere Rammer, og med fastere Eksamensfordringer, saaledes er der i Bekendtgørelsen til hvert Fag angivet, hvor mange Timer „der regnes med“ ugentlig.

Dette kan have baade sine Lys- og sine Skyggesider. Det er naturligvis en Fordel, at de forskellige Seminarier bliver nødt til at give nogenlunde den samme Undervisning; men der kan jo ogsaa være en Fare ved for faste Rammer og for megen Ensretning. Da der imidlertid i Bekendtgørelsen ogsaa udtales, at „Undervisningen skal være præget af de Krav, Elevernes fremtidige Gerning stiller til dem, og der skal foruden den faglige huslige Uddannelse meddeles dem Kundskaber og Færdigheder, der kan fremme deres almindelige Udvikling,“ maa der under deres Uddannelse ogsaa kunne afses Tid til forskellige frie Fag, gennem Foredrag, Diskussioner o. l. — her kan Seminarierne jo saa gøre en ekstra Indsats og søge at vække Elevernes Interesser paa forskellige Omraader og hjælpe dem til Rette paa forskellig Maade, — og her har utvivlsomt Kostskolelivet i Uddannelsestiden sin store Betydning, og da navnlig for dem, der faar deres Fremtidsarbejde som Lærerinder paa Husholdningsskolerne el. a. Kostskoler for unge Piger.

Det kan ikke undgaas, at Undervisningen paa Semina-

rierne for Øjeblikket præges noget af Overgangen mellem den gamle og den nye Form, idet man for dem, der nu er 2. Aars frit har kunnet vælge, medens man for de nuværende 1. Aars helt har maattet gaa ind i de nye For- dringer, og vi haaber alle, at de nye Fag og de gamle Fags Udvidelse skal blive til Gavn for Husholdningslærerinderne i deres Fremtidsarbejde, ligesom vi haaber, at de unge kan magte Studiet i den forholdsvis korte Tid, der er beregnet til at gennemføre det, og heldigvis tror jeg at kunne sige, at Studiet i sin nye Form er lagt godt til Rette og ikke er blevet mindre interessant. — Og saa er det et godt Grundlag for Studiet ved det nye Husholdningsinstitut i Aarhus, hvor sikkert mange af vore gamle Elever efterhaanden vil mødes.

Johanne Wille Jørgensen.

Et finsk Digt

KRIGERNE I BJERGET

af Jarl Hemmer (paa Dansk ved Folmer Dam)

I Verdens Midte ligger et Fjeld,
saa en gammel Saga fortæller,
spørg Skyen, som slaar om dets Tinde sin Tjeld,
hvor Skyggen fra Bjerget hælder,
spørg Dødens Afgrund af Mørke og Blod
om Bjergets Fæste og Fod;
spørg Længslen hvor Kilderne vælder.

Men inde i Bjergets fortryllede Rum
bag Klippernes knudrede Panser
venter en Stridshær, staalsat og stum,
med stille lysende Lanser.
De Lansers trofast tømrede Skaft
skal Mismod og Svig ej knække,
og Krigernes Sag har en tidløs Kraft,
som gaar gennem Seklernes Række.
Der venter de, tusind i Flok ved Flok,
og venter og drømmer og tier
og stirre mod Portenes tunge Blok,
som stundom for nykomne viger.

Og oppe paa Bjergets glitrende Spids,
 blandt Himlens blaanende Syner,
 spejdende ud over Landenes Kreds
 imellem Skyernes Dynner
 staar Krigernes Høvding med Hjelmen i Glød
 og Kobberluren skinnende rød.
 »Sig Høvding, lider ej Tiden;
 har Ondskaben endnu ikke fuldendt
 sin Kæde af Løgn og Liden.
 Naar lyder din Lur i Gryningen,
 naar kommer Timen for Striden?«

Han stirrer ud over Vandenes Bro;
 »De stimer, de bygger sig Stæder,
 der surre som vældige Hvepsebo;
 de driver i Ørknen vor Drøm og vor Ro,
 de klæder i Narrens Klæder
 hver Mand, som forkynder den flammende Tro.
 De spilder paa intet et Hav af Blod,
 den stiger og stiger, Ondskabens Flod.
 Kan hænde et Sekel endnu eller to.
 saa sprænger den Himmel-Muren
 med vilde, væltende Vover, og saa,
 saa løfter til Strid jeg Luren.«

Du Liv, som glædes og græder og ved
 du snart skal ned i din Kulle,
 gaar Vandringen did, til Krigernes Led,
 og bærer du Lansen, du skulde?
 Er Spydsodden hærdet i Lidelsens Baal,
 er Spydskaffet ret som din Ære?
 Kender dit Hjerte sin Længsels Maal?
 Kan din Tro selv det tungeste bære?
 Har du uplettet reddet dit inderste Kald,
 den Flamme, du aldrig tør miste,
 som brænder sig ud gennem Støvets Forfald,
 naar Øjnene slukne og briste?
 Den fører dig frem gennem Dødsskyggens Hal
 til Striden, den store og sidste.

Paa Studiebesøg „hinsidan“!

Gennem den svenske Husholdningsinspektør Frk. Osvald blev fornylig 10 danske Husholdningslærerinder indbudt til et fire Dages Besøg paa 4 forskellige Landhusholdningsskoler i Skaane.

Som en af de lykkelige, der fik Lov at være med, vil jeg gerne her fortælle lidt om den Oplevelse, det var.

De Skoler, vi skulde gæste, og som gav os saa festlig en Modtagelse, var: Tollarp, Osby, Apelryd og Åkersberg — alle beliggende i Skaane.

Svenskernes Gæstfrihed mod os var enestaaende, og vi følte os helt beskæmmende over al den Venlighed og alle de Gaver, vi modtog.

De svenske Skoler er mere komfortable og mere rummelige end de danske. Dette skyldes vel nok, at Staten understøtter Skolerne langt mere end herhjemme, f. Eks. yder Staten $\frac{3}{4}$ af Byggesummen ved Skolens Opførelse og afholder fuldstændigt Udgifter til Lærertiløn.

Foruden de ideelle Rammer er de svenske Skoler meget smukt udstyret, — navnlig paa Grund af dens højtudviklede Haandarbejds-kultur.

Desværre havde vi ikke Lejlighed til at følge Skolearbejdet en hel Dag igennem, men vi blev klar over, at Elevernes Arbejdsdag er betydelig længere end paa danske Skoler.

Den største Forskel paa svensk og dansk H.-Skole ligger i, at der til alle de svenske Landhusholdningsskoler er knyttet Undervisning i Havebrug, Frugtavl og Husdyrbrug, derunder Fremstilling af Mejeri-produkter.

Desuden indtager Haandarbejde og da specielt Vævning en langt større Plads — vel nok noget paa Bekostning af den teoretiske Undervisning og selve Madlavningen.

Blandt de mange Oplevelser vi havde, var ogsaa en saakaldt Lys-messe i Tollarp Kirke. 50 Skolebørn i hvide Dragter med tændt Lys i Hænderne kom i Procession ind i Kirken og sang de gamle Adventssalmer. —

Vi, der var med paa Sverigsturen ønsker kun, at mange flere af vore Kolleger ad Aare kan faa Lejlighed til et lignende Ophold og glæder os til at gøre Gengæld mod svenske Lærerinder, event. til Foraaret og derved være med til at skabe Kontakt mellem Nordens Lande.

Margrete Ramskov Jensen.

De, der gik bort.

*Jeg lever og ved, hvorlænge fuldrøst:
jeg lever til Herren mig kalder,
jeg dør, og jeg ved, hvad Time det sker:
det sker i Beskikkelsesstunden.*

Gud ske Lov, at man tør tro det, men derfor er det alligevel vemodigt, naar de gaar bort, som man holder af, og de, som endnu syntes at have en Livsgerning at røgle, de, som endnu gerne vil leve en Stund. Ingemanns Salmevers passer saa underlig kønt paa Ellen Sejerø, der stred sin sidste Strid paa Svendborg Sygehus, men med sine to kære Søstre ved sin Side — og da Ella Jensen, en af de unge Lærerinder, der var Vandrelærerinde i Begyndelsen af Aarhundredet, og senere blev en udmærket Haandarbejds-lærerinde paa Sorø Husholdningsskole, gik bort — og den yndige Anna Margrethe Foghsgaard, som var en af de første, der oprettede et Børnehjem med Tilslutning til Husholdningsundervisning, i Hadsten skulde dø, maatte deres Tid jo være inde.

Violinistinden Fru Karen Fridericias Død, der efter et Par Aars Udlændighed, kom hjem som Lotte i den danske Brigade, var vemodig og tragisk, og den meget betydelige Forkæmper for Kvindesagen, Forfatterinden Fru Gyrithe Lemckes Død følte ogsaa som et stort Tab, ligesom det var vemodigt, at den statelige, smukke Formand for De danske Husmodersforeninger Fru Richter skulde gaa bort, og Marie Christensen, der i sin Tid oprettede Husassistenternes Fagskole og derigennem øvede en saa stor Indsats for de husligt arbejdende Kvinder.

Og uendelig vemodigt følte Budskabet om Margrethe Løbner Jørgensens Død, dette dejlige rigt begavede Menneske med den oprigtige og store Kærlighed til Island og dets Folk, som med sin fine Forstaaelse og særlige Evne til at udtrykke sig skriftligt ogsaa fik fortalt saa smukt gennem Artikler og i Bøger om Islands Folkeliv, Saga og Eventyr — som fik den store Sorg, at hendes elskede Søn blev borte for hende derude i det fremmede.

Personligt var det en stor Sorg, da Børnenes aldrende Moster Kristiane gik bort. Hun var som Lærer Steen Blichers Hustru og Enke nær knyttet til Harleveggen og til min Ungdomstid — med hende har jeg mistet en virkelig god Ven.

Mange gode Sorøkvinder har vi ogsaa mistet, Propr. Lisborgs Hustru, Frk. Laura Jensen, K.F.U.K., Pastor Friis yndige Hustru, Pedel Hansens brave Kone, den nogle og halvfemsaarige Henriette Trautner, den smukke Repræsentant for den gamle Sorøslægt — og allerede ind under Jul sidste Aar blev Fru Johanne Christensen revet bort, savnet meget af sine Venner, baade de hun delte sine politiske, sine kunstneriske Interesser med, og de, der personligt kom til at staa hende nær og som hun tog vel imod i sit smukke Hjem — og Bornholmeren Anna Færch og Fru Bechmanns søde Datter, gift Bredahl, blev det ogsaa slut for.

Af ejendommelige, særprægede Mænd har Sorøegnen ligeledes mistet mange. Dertil hører ogsaa den fine, fornemme Skovrider Mundt; og Lystfisker Holm tilførte gennem sin Sang Skoven og Egnen noget romantisk, naar han i de tidlige Morgentimer vandrede ud, Bogholder Christiansen fra den tidligere Haandværkerbank vil ogsaa savnes i Byens Billede, og Dyrlæge Thorseth og den gamle Formand for Landboforeningen Jens Chr. Larsen, ligesom Skomageren, Foreviseren af Holbergs Gaard i Tersløse, har været med til at præge Egnen, — og ind under Jul døde den højtansete Rs. Andersen fra Vindstrup — og vor egen Mikkel Hindhede.

Enrico Bjerres gamle, prægtige Fader har man vist Lov at sige, fik Hjemlov, saa stærk i Tro og rank af Sind, som han var og Forst. Nyboe, der i mine unge Aar havde Ødum Landbrugsskole, ebbede Livet ogsaa ud for, saavel som for den gamle Folketingsmand Mølgaard Nielsen, der døde om trent 100 Aar gammel, men Forstander Fr. Nørgaard fra Antvorskov syntes man endnu maatte have en Gerning at gøre i sit Folk; hans Hjerte bristede af Glæde, blev der sagt, da han netop stod og skulde holde et Radioforedrag om Danmarks Befrielse — og Grosserer Drewes gik ogsaa bort, Ebba Drewes særprægede Fader, godt, at han forinden sin

Død naaede at se Danmark frit og faa Forbindelse med sine to Sønner i Californien igennem Breve og Hilsner.

En personlig Sorg var det ogsaa at erfare Jacob Nielsens Død i England, han den store Gartner og Tomatdyrker — den beskedne Mand, som skabte Forbindelse mellem det gamle England og det unge Ankerhus, som han og hans Hustru støttede ikke alene gennem Venskab, men ogsaa igennem Hjælp baade til Bibliotek og Skolekøkken. — Vemodigt ogsaa at erfare, at Smedemester Geer i Silkeborg var død, han som i sin store Bedrift med Glæde saa tilbage til den Tid, han som ung var paa „Valsen“ og „bedede“ hos os i Sorø. — Og jeg følte det ogsaa som en Sorg, da Avisen bragte Bud om Dr. Otto Møllers Død. Han som blev saa manges Haab og Trøst i svære Sygdomstider.

Men det er navnlig med Vemod, at man mindes de tapre, unge Mænd, der satte Livet til i Kampen mod Tyskerne, Frihedskæmperne Bengt Rønhof, Asger Mørup og Viggo Poulsen og Fru Lebrecht Nielsens unge Søn; og Jørn Thomsen, der sammen med andre blev fundet i Ryvangen, og som vi skulde faa Lov til at bisætte fra Bispebjerg og føre hans Urne som Nummer 36 til Ryvangens Mindepark.

*— Guds Fred med vore Døde i Danmarks Rosengård.
Magdalene Lauridsen.*

Vennehilsener ude fra.

Noget af det dejlige, der skete, da Kapitulationen var en Kendsgerning, var, at Hilsner fra Venner udefra strømmede ind. De første lykønskende telegrafiske Hilsner kom fra Island og Sverige, den sidste fulgt af en Daase duftende Kaffe fra Søstrene Åkerstrøm-Bergmann, men paa Norges Frihedsdag den 17. Maj modtog vi den skønneste Hilsen gennem Fru Caspara i Orkedalen. Saa kom der Telegram

fra gode Venner i Gooden House i England, hvilket for os betød, at de paa dette Tidspunkt maatte have det godt.

Derefter begyndte ubegribelige Gavepakker at strømme ind, navnlig fra Island; gennem Røde Kors fik vi en skønne Dag en mærkelig Byldt, og da vi fik den viklet op, saa vældede de herligste Ting frem: Kaffe og The og Kjøletøj til Margaret, det var fra Sigurdsborg Kristiansdottir fra Mula. Denne efterfulgtes af en stor Pose ubrændte Kaffe-bønner fra Fjola Fjelstad i Reykjavik, som hele Skolen nød godt af. Fra Familien Thorma i Akurejri kom der ikke alene Kaffe, The og Kakao, men ogsaa Rosiner. Olaf Jonsdottir glædede os ogsaa baade med Chokolade og Krydderier, ja, selv fra Fru Dania Christiansen fra Thorshavn kom der foruden Kaffe, The, og Kakao Svedsker, ja tænk, om det saa var fra Grønland saa fik vi saamænd fra Arnak en dejlig Pakke med hvid Sytraad, Sæbe m. m. Overraskelsen kulminerede da vi gennem Brødrene Drewes i Californien modtog den finest emballerede Pakke med Sæbe, liflig The og Kakao.

Og Frk. Tarp og Frk. Buchøj fik sendt Kaffe fra Johanne Jørgensens Søster Bodil, der ved Krigens Udbrud var paa Grønland, hvorfra hun kom til Amerika, studerede videre der og fik ovenikøbet Lov til at optræde som Speaker i den amerikanske Radio. Og da Korintha Lassen naaede hjem til Færøerne, efter de mange Aars Fravær, efter baade at være blevet Husholdningslærerinde og have virket som saadan, sendte hun med Tak til Frk. Tarp hende baade Uldgarn og Krydderier.

Man maa rigtig nok sige, at vore Venner delte deres Rigdom med os, hvad vi ikke kan takke dem nok for — og gav os et smukt Bevis paa nordisk og skandinavisk Samhørighed.

M. L.

„Tidens Røst“.

Til de efter Danmarks Befrielse stundende Valg syntes det at være indlysende, at Kvinderne maatte være med, tage deres Ansvar, være med til at præge Fremtidens Politik, men paa et vist Tidspunkt syntes det at blive vanskeligt at faa Kvinder opstillet til det nu afholdte Folketingsvalg — saa derfor greb man til den Udvej Knud Kristensen havde gjort opmærksom paa, at iflg. Valgloven kunde 25 Vælgere opstille en Kandidat i Tilslutning til et af de bestaaende Partier. Og man foreslog derfor, at i Stedet for at danne et særligt Kvindeparti, skulde man se i hvert Amt at faa opstillet en Kvinde fra de forskellige Partier, hvis der i Forvejen ikke var opstillet Kvinder.

Denne Tanke gav jeg Udtryk for i en Artikel, som jeg udsendte til de forskellige Bladgrupper, og hvori jeg samtidig slog til Lyd for: At Støtte til Hjemmene og den opvoksende Slægt gaves ved Foranstaltninger, der muliggør, at Kvinder, der trænger dertil, og ønsker det, kan faa økonomisk Hjælp, der sætter dem i Stand til i deres egne Hjem selv at passe og opdrage deres Børn.

Den Bladgruppe, som jeg var særlig interesseret i at faa Artiklen frem i, mente ikke at kunne optage den, hvorfor jeg den 17/9 udsendte den som „Tidens Røst“, og den 27/9 skrev jeg, hvis vi ikke „spræller“, tager et Livtag, risikerer vi politisk at gaa til Bunds.

Naar vi skal have Kvinder frem, er det ikke alene for deres egen Skyld, selv om det saa rigtigt er sagt „at politisk Interesse og Samfundsforstaaelse giver rigere Liv“, men ogsaa som „Folkevirke“ saa smukt udtrykker det: At først naar Mands og Kvindes politiske Indsats gaar jævnbyrdigt Haand i Haand, vil Folkestyret naa sin fulde Blomstring paa samme Maade som et Hjem i egentlig Forstand kun er et Hjem, naar Faderen og Moderen i lige Grad præger det.

Den 12/10 siges i „Tidens Røst“: Fortæl, at der siges, at Kvinder paa Møder fremfører deres politiske Program sagligt og nobelt, at de vinder Respekt, men fortæl ogsaa, at de sikkert denne Gang vanskeligt vil opnaa Valg, haade fordi de er daarligt placeret paa Valglisten og sent kommet paa Vej — men at vi skal give dem vore personlige Stemmer og vide, at vi derved til næste Gang er kommet et Skridt videre, og saa maa vi slaa Kreds om de opstillede Kvinder, holde Møder for dem hjemme i Storstuen, i Skoler, i Forsamlingshuse og fortælle om dem, agilere for dem.

Fortæl ved disse Møder om alt det festlige, politisk set, der sker hele Landet over, om alle de smukke Ord og Artikler, der skrives i Bladene og som selvfølgelig forpligter ad Aare.

25/10 lyder det: Stem personligt. Det er Kvindernes Valgraab — og Mænd siger nu det samme mange Steder. Det er sikkert ogsaa Vejen til et mere demokratisk og mere personligt Valg.

Uden Kvinder intet Folkeparti, siges der i Sverige, og det siges ogsaa, at det Parti, der rummer de fleste Kvinder, bliver det stærkeste.

Og vi erindrer os, at Venstre foruden meget andet godt er gaaet ind for en Folkeforsikring,

at de Konservative kan tænke sig et raadgivende Ting — saa maa Kvinderne da der naa at komme i Betragtning,

at de Radikale gennem deres Ministre har givet Kvinderne uvurderlige Goder gennem Skolelove, Raad og Nævn,

at Socialdemokraterne i sin Tid gennem deres kvindelige Minister gav os en virkelig demokratisk Aftenskoleordning.

Og Valget d. 30. Oktober viste, at der var afgivet langt flere personlige Stemmer paa Kvinder end ventet — hvad der vist gav Anledning til troværdige Forlydende i Bladene om, at der vilde blive optaget Kvinder i Regeringen, men det blev kun et Fata Morgana — saa „Tidens Røst“ maatte d. 8/11 sige: Ak, der blev mørkt i Kvindernes Stuer, nu efter at der politisk set var tændt Lys forude, før den nye Regeringsdannelse, der lod skimte baade et Husholdningsministerium og Venstres ypperste Kvinde, Fru Gautier Schmit, som Kirkeminister.

Den 28/11 konstaterer „Tidens Røst“ gennem Tal der taler, at det set fra Kvinders Synspunkt var et stolt Valg, 8 Kvinder valgte, og i Holbæk, Sorø og Københavns Amter af de „25 Vælgere“ opstillet henholdsvis Fru Villemoes Andersen, Fru Magda Andersen og Fru Gautier Schmit, der opnaaede saa stort et Stemmetal, at det kan forventes, at de opnaar Valg næste Gang.

Siden sidst.

Ja, hvad er der ikke sket af stort, af festligt, af spændende siden sidst. Først og fremmest har en Skare Husholdningslærerinder giftet sig, stiftet eget Hjem, saa vidt vi ved bl. a. Gurdil Thomsen med Lærer Hansen, Egaa Efterskole, Kirsten Hune m. Plantageejer Nielsen, Aarhus, Julie Rasmussen m. Dommerfuldmægtig Rasmussen, Nibe, Anne Marie Pedersen m. Gaardejer Olsen, Dyssekilde, Nanna Sort m. Gaardejer Mikkelsen, Langelund, Anna Fischer m. Købmand Eddy Jensen, Vig, Karen Margr. Sørensen m. Gaardejer Lillemose, Alken, Lisbet Monrad Møller m. Bygningskonstruktør Lose, Nykøbing F., Tove Egelund Rasmussen m. Lærer Sinning, Egtved, Elisabeth Stavnsbjerg m. Maler Høyer, Helsingør, Agnethe Godsk m. Ingeniør Renfeldt, Sønderborg, Henriette Fredborg m. Arkitekt Gaardbo, Skals, Karen Østerby m. Gaardejer Qvist, Benløse, Karen Gustavussen m. Landbrugslærer Behrens, Korinth, Anna Larsen m. Landbrugsstuderende Aage Thomsen.

Og saa har vi haft saa mange store Fødselsdage i vores Kreds. Folmer Dam vilde heller ikke fejres paa sin 50-Aars Dag, fløj til Sverige, saa der var lukket komplet af for et større Fødselsdagsgilde; maaske det var derfor han lod os faa Fornøjelsen at lege, synge og danse med 33 Canadier, da de besøgte Ankerhus. Og paa anden Maade har vi da ogsaa festet. I Sommer var der stort Calas med Seminarieret som Vært. Paa gl. Ankerhus tændtes der Sct. Hansblus og Regensen indbød til en større Underholdning i Salen — af Hensyn til Vejret, der ikke tillod „Bal i Haven“. Paa gl. Ankerhus byggede Svalerne Rede i Forstuen og Luciapigerne lyste og sang for deres Kammerater. Og vi har afholdt Folketingsvalg i Salen med 7 Kandidater, men det skal ikke skjules, at Venstre sejrede stort.

Af Ting, der bør fortælles om, er det storartede Aarsmøde, som Husholdningsskolerne holdt paa den nye, smukke, ja man kan vist sige flotte Husholdningsskole, som Frk. Metha Møller oprettede i Vejle forrige Aar — og som allerede har vundet sig en smuk Position, og der var noget symbolsk i, at de ældre Skoleledere samledes paa den yngste Skole, der vel maatte siges at repræsentere noget af det nye, som Tiden fører med sig — og der blev man enige om, efter Folmer Dams Forslag at skabe et Rejse- og Studiefond, saa man i de nordiske Lande kunde udveksle Lærerinder med hinanden, og dertil tegnede straks ca. 8000 Kr., det var vel nok stolt.

Feriebørn har da heldigvis myldret som sædvanlig. I Ferien Karens Peter, Vagns Ole, Inga og Jonna, der havde sin lille Søster Eva med, som boede hos Lundgaards. Og saa fik vi da virkelig Lov til at faa fra Norge Hjerdis Kirkeas Datter, Tove, opnævnt efter Valdemars Tove i Pedersborg, herved som Feriebarn en Maaned — og Frk. Langkjær og Frk. Buckhøj havde hver sin hollandske Feriepige, — og mange interessante og kære Gæster har vi haft Besøg af ogsaa baade fra Norge, Sverige og Finland.

M. L. har haft saa travlt med at skrive Artikler i Anledning af de 50 Aar, baade til Sorø Husholdningsskoles Elevblad, til Danmarks-samfundet og til Lærerindernes Tidsskrift, og nu til Valget at lade sit gamle Blad „Tidens Røst“ gaa ud illegalt, for at faa det sagt som Avisen ikke skrev noget om — saa der er noget ved al Ting.

Siden sidst er det virkelig gaaet i Orden med videregaaende Husholdningsundervisning ved Aarhus Universitet. Fra Februar afholdes der 5 Mdr.s Kursus vedrørende Ernæringslære, Husholdningsteknik og Husholdningsøkonomi. Prof. Gudjonssen er den Ledende og Fru Harrekilde Petersen Inspektør. Fra Ankerhus skal baade Karoline Buckhøj, Henny Langkjær og Else Thomsen med paa det første Kursus — og tænk, i København er man blevet enige om at stifte en Ankerhuskreds og det første Møde skal nok allerede afholdes 16. Februar paa Husassistenternes Fagskole. Interesserede kan melde sig til Fru Karen Bronée, Gammeltoftsgade 18, København.

Hvad kan støtte og fremme Husmødrenes økonomiske Selvstændighed?

Forslag til Forhandling ved De samv. d. Husholdningsf.
Aarsmøde i Kbhvn. d. 13/9 45 af
Magdalene Lauridsen.

Inden for et Hjems Rammer:

1. Lighedeling af Hjemmets Indtægter og Udgifter mellem Mand og Hustru (navnlig i Embeds- og Arbejderhjem, hvor Indtægten ligger fast).
2. Udbetaling af et bestemt maanedligt Beløb svarende til Hjemmets økonomiske Forhold, af Indtægten f. Eks. 5 % (som Rettesnor Skatteopgørelsen).
3. Udbytte af en eller anden Produktion knyttet til Hjemmets Bedrift (f. Eks. Haven med Salg af Frugt og Grønsager eller Hønsesgaarden med Salg af Æg og Fjerkræ).
4. Betalt Arbejde (f. Eks. for Syning, Vævning, Strikning for andre).

Disse Forslag skal ikke fremmes gennem Lovforanstaltninger, men bør tages op til Drøftelse ved Foreningsmøder og Mand og Kvinde imellem — og absolut inden Ægteskabs Indgaaelse.

Kan Kvinderne som Husmødre undgaa Udeerhverv og opnaa i deres Hjem en vis økonomisk Selvstændighed; blive økonomisk fritstillet, saa de personlig kan disponere, støtte og hjælpe, vil de sikkert blive bedre Samfundsborgere — og lykkeligere Mennesker!

NB! De, der ønsker tilsendt „Tidens Røst“, bedes meddele Fru Lauridsen dette. Bidrag til Portoudgifter o. l. kan sendes paa Giro 332 75.

Paa næste Side har vi et Udsnit af Skoleaarets Elever. Øverst 1. og 2. Aars Lærerindeelever med deres Øvelsesskole og Skolekøkkenlærerinder. I Midten de 5 Mdr.s Elever paa Gl. Ankerhus og forneden Sommerpigerne. I Fællesskab ønsker vi hinanden god Jul — og sammen sender vi ud til gamle Elever, gode Venner og dem derhjemme Ønsket om

Glædelig Jul — Godt Nytaar!

Kursusdeltagere i 1945

Husholdningslærerinder, dimitterede $19/3$ 1945.

- 485 Elise Andresen, Birkevej 10, Odense, 90 mg ÷
 486 Inge Barfoed, Osted, Lejre, $88\frac{2}{3}$ mg ÷
 487 Kirsten Bohse, Gl. Hellebækvej 23, Helsingør, $103\frac{1}{3}$ mg +
 488 Marie Brogaard, Barritgaard, Barrit, $101\frac{2}{3}$ mg +
 489 Inga Brændgaard, Brændgaard, Herning, $102\frac{2}{3}$ mg +
 490 Mikka Christensen, Kolsnap, Nustrup 101 mg +,
 491 Birthe Digmann, Starup, Gravens, 87 mg ÷
 492 Karen Eiler, Ferup, $91\frac{1}{3}$ mg ÷
 493 Karen Eriksen, Langskov, Hadsten, $102\frac{2}{3}$ mg +
 494 Vibeke Fangel, Brabrand, 92 mg ÷
 495 Solveig Favrholdt, Sct. Jørgensgade 31, Slagelse, 103 mg +
 496 Helle Glerup, Syvsten, Sæby, $99\frac{1}{3}$ mg
 497 Agnethe Godsk, Andelsskolen, Middelfart, $96\frac{2}{3}$ mg
 498 Agnete Gottlieb-Hansen, Willemoesg. 50, Kbh. $104\frac{1}{3}$ mg +
 499 Inger Holm, Madebjerggaard, Samsø, $96\frac{1}{3}$ mg
 500 Ingeborg Højer, Bramdrupdam, $104\frac{1}{3}$ mg +
 501 Ester Jensen, Kjellerup, 102 mg +
 502 Gerda Leerdrup Jensen, Svinninge, $94\frac{1}{3}$ mg
 503 Birgit K. Jørgensen, Nr. Boulevard, Nakskov, 101 mg +
 504 Inger Knudsen, Glibstrup, Lunderskov, 98 mg
 505 Ingrid Larsen, Dyrnæs, Thisted, $99\frac{2}{3}$ mg
 506 Signe Meldgaard, Jegerup, Vojens, $98\frac{1}{3}$ mg
 507 Inger Nielsen, Vigerslevvej 54 A, Valby, 100 mg
 508 Ruth Dilling Andersen, Nr. Herlev, Hillerød, $98\frac{2}{3}$ mg
 509 Esther Pedersen, Sejerø, $100\frac{1}{3}$ mg +
 510 Ruth Pedersen, Hjelm, Stege, $98\frac{2}{3}$ mg
 511 Aase Petersen, Mejlgaard, Tranehuse, $100\frac{1}{3}$ mg +
 512 Mary Petersen, Tersløse, Dianalund, 100 mg
 513 Maria Pilgaard, Viborg, 102 mg +
 514 Kristine Rasmussen, Tommerup, 104 mg +
 515 Katrine Rasmussen, Søgaard, Fjellerup, 101 mg +
 516 Käthe Schmidt, Ulstrup, $102\frac{2}{3}$ mg +
 517 Inge Skovsbo, Verninge, Knarreborg, 105 ug ÷
 518 Elisabeth Stavnsbjerg, Nygade 40, Haslev, $100\frac{1}{3}$ mg +
 519 Else Svenningsen, Erslev, Mors, $104\frac{1}{3}$ mg +
 520 Ingrid Thorsen, Sn. Hastrup, Gadstrup, $99\frac{1}{3}$ mg
 521 Gudrun Winther, Sejet, Horsens, 103 mg +
 522 Else Würtzen, Hobrovej 68, Randers, $105\frac{1}{3}$ ug ÷
 523 Karen Østerby, Holsegaard, Holse, 83 g +

Srube Mankinen. Fr. lery alle 53 Kibuharn.

*Elever bestaaet Seminariets 1ste Aars Eksamen
i praktisk Husgerning.*

- 574 Agnete Beyer, Carl Blochsgade 33, Aarhus
 575 Inga Blicher, Møllebakken 22, København
 576 Anne Boyom, Vinding, Vejle
 577 Elsebet Brandt, Strandvej 112, Hellerup
 578 Agnete Christensen, Mariesminder, Vestervig
 579 Inger Clausen, Bakkegaard, St. Merløse
 580 Anne Guld, Borød, Sorø
 581 Gerda Delbanco Hansen, Hørsholm
 582 Gunnild Hansen, Silkeborgvej 277, Aabyhøj
 583 Signe Warthoe Hansen, Bromme, Munke-Bjærgby
 584 Eva Haugaard, Skovshoved, Skive
 585 Ruth Holm, Rødbyhavn
 586 Kinn Irgens, Besserud, Oslo
 587 Gudrun Jensen, Frydensbjerg, Tørring
 588 Signe Jensen, Skovslund, Tønning
 589 Karen Juhl, Binderupgaard, Dalager
 590 Tove Jørgensen, Aistrupgaard, Sulsted
 591 Karen Kjærsgaard, Vissing, Lerbjerg
 592 Grethe Nygaard Koch, Belvedere, Svendborg
 593 Tove Koch, Faaborggade 5, Aarhus
 594 Anna Kristensen, Biviumgaard, Humlebæk
 595 Ellen Lyngby, Vordingborgvej 43, Køge
 596 Elisabeth Lynggaard, Hvidbjerg
 597 Gudrun Lüttichau, Tjele, Ørum-Sønderlyng
 598 Marie Louise Maulund, Amager Fælledvej 36, Kbhvn.
 599 Sara Mølgaard, „Kæret“, Sindal
 600 Dagmar Mønsted, Trustrup
 601 Bodil Ottosen, Vemmelev, Forlev
 602 Inger Marie Pedersen, Skærbæk
 603 Solveig Reimann, Stensbygaard, Stensved
 604 Ruth Simmenfeldt, Egevangsalle 20, Sorø
 605 Agnes Simonsen, H. C. Petersensvej 4, Kolding
 606 Inge Simonsen, Bjergsted, Jyderup
 607 Else Sandager, Bregninge, Ærøskøbing
 608 Gurli Suldrup, Sønderby, Borre
 609 Grethe Sunke, Taagerudsgaard, Stokkemærke
 610 Klara Sørensen, Borregaard, Aars
 611 Erna Tarp, Gesten
 612 Gudrun Teilmann, Nødskov, Ormslev
 613 Aase Thomsen, Grenaa

Elever paa 1ste Aars Kursus fra Maj 1945

Agnethe Andersen, Skelby, Herlufmagle
 Ellen Bang, Strandengen 4, Roskilde
 Jytte Bentzen-Bilkvist, Saantesvej 10, Gentofte
 Christine Bløcher, Storegade 85, Haderslev
 Ragnhild Christensen, Mægaard, Ullerslev
 Maja Clausen, Seden Enggaard
 Gudrun Dahl, Vesterbrogade 8, Vejle
 Ella Frandsen, Willemoesgade 5, Svendborg
 Inge Gissel, Østerbrogade 25, Grenaa
 Ingrid Gottfredsen, Tryggeløv
 Ellen Margrethe Hansen, Bromgaard, Naarup
 Grethe Hansen, Klejsgaard, Gramrode
 Lilli Strange Hansen, Stubberup, Tingsted
 Toni Maarup Hansen, Haderslev
 Karen Henneberg, Kvong, Tistrup
 Signe Hessellund, Ejsing, Vinderup
 Aase Ihme Jensen, Griffenfeldtsgade 6, København
 Gudrun Jacobsen, Gadstrup
 Inger Jensen, Sengeløse, Taastrup
 Anna Kirstine Josefsen, Allerup, Tjæreborg
 Ada Jørgensen, Staurby, Middelfart
 Helga Jørgensen, Søvej 10, Ringe
 Anna-Lykke Madsen, Dyrehaven, Nyborg
 Ellen Madsen, Gundsømagle Vig, Roskilde
 Aase Møller, Tygestrup, Sorø
 Andrea Nielsen, Vesterhavsgade 20, Esbjerg
 Else Lønberg Nielsen, Lindholm
 Helga Nielsen, Bjerringbro
 Gørrild Olsen, Bregentvedvej, Haslev
 Gudrun Pedersen, Sømosegaard, Ø. Ulslev
 Johanne Pedersen, Irisvej 4, Brønshøj
 Else Marie Rasmussen, Haarbølle, Askeby
 Kirsten Rasmussen, Strandvejen 16, Høng
 Bente Simonsen, Rudme
 Ellen Skov, Søndergade 1, Grenaa
 Solveig Thorseth, Sorø
 Margit West, Vaalse
 Anne-Lise Thomsen, Grenaa
 Karen Greve Pedersen, Slotsmøllen, Tranekær (Maj-Juni)
 Verna Pedersen, Grindløse Mark, Jullerup (Maj-Juli)
 Lise Skrubbelttrang, Taars (Maj-September)
 Anne Grete Schiørring, Sorø (Maj-September)
 Karen Østbjerg, Pogestræde, Odense (Maj-Juli)

5 Mdr.s Husholdningskursus fra Maj 1945.

Magda Andersen, Skolevej, Haudrup
 Ruth Christensen, Thistedgade 54, Nr. Sundby
 Grethe Christiansen, Orelund, Mørkøv
 Aase Galschiødt-Hansen, Skovvej 33, Korsør
 Ruth Gottfredsen, Boeslunde
 Inge Hansen, Skaverup, Asminderup
 Agnete Hansen, Skottensbjerg, Tranebjerg
 Ruth Hansen, Nr. Asminderup
 Inge Hammershøj, Ringstedvej 39, Roskilde
 Margit Jacobsen, Møllevej 11, Sorø
 Musse Alstrup Jensen, Hjortholm, Jyderup
 Karen Jensen, Saltofte, Assens
 Grethe Jensen, Fynsgade 13, Hjørring
 Sigrid Jensen, Absalonsgade 20, Slagelse
 Kirsten Jensen, Borreby, Skælskør
 Ruth Skov Jensen, Nyborre, Borre, Møen
 Grethe Jeppesen, Brøkøb, Jyderup
 Sigrid Jørgensen, Bjæverskov
 Grethe Larsen, Høm, Ringsted
 Elise Laursen, Sdr. Alslev, Egebjerg
 Ruth Madsen, Tjørnegaard, Skælskør
 Helga Mathiasen, Høve, Dalmose
 Ellen Nielsen, Hovedgaden, Borup
 Tove Lynemark Nielsen, Bjerre, Fuglede
 Kamma Olsen, Rødby Mark, Rødby
 Tove Pedersen, Vendersgade 5, Viborg
 Annette Pedersen, Vig
 Inger Marie Pedersen, Rindbjerg, Skælskør
 Ingrid Pedersen, Nr. Onsild, Hobro
 Eva Petersen, Nørregade 22, Vordingborg
 Ellen Margrete Rasmussen, Krogstrup
 Herdis Rasmussen, Pebring, Karise
 Anna Ravn, Genner
 Edith Romme, Kældernæs, Bandholm
 Grethe Rosengren, Haarslev, Sandved
 Kirsten Schjær-Jacobsen, Godthaabsvej 38, København
 Aase Stentsøe, Lemvig

5 Mdr.s Husholdningskursus fra November 1945.

Dagmar Bo-Jensen, Statsskolen, Hillerød
 Helene Christiansen, Rønnekilde, Jyderup
 Olga Ellekær, Dalgas Boulevard 164, København

Ingrid Ellehauge Hansen, Klarskovgaard, Klarskov
 Ruth Fiedler Jensen, Skagens Fyr
 Nina Gjems, Bydø, Oslo.
 Anne-Marie Fuglsang, Hundborg, Sjørring
 Karen Haltrup, Bramminge
 Inger Hansen, Mariendals Alle, Slagelse
 Inge Hagdrup, Blumesvej, Køge
 Edel Jensen, Munkegaard, Poulsker
 Dorothea Johannesen, Duegade 3, Flensborg
 Jessie Kjelsberg, Mosseveien, Nordstrand, Norge
 Grethe Larsen, Dronningensvej 32, København
 Else Mouritzen, Triangel 2, København
 Nina Madsen, Veddinge, Faarevejle
 Thea Knakkegaard Møller, Snedsted
 Ellen Naumann, Eggersvej 11, Hellerup
 Elisabeth Nørgaard, Mariendals Alle, Slagelse
 Ruth Nielsen, Spentrup
 Dora Nissen, Harreslevmark, Flensborg
 Kirsten Nørregaard, Dovregaard, Bodilsker
 Inger Marie Petersen, Gilleleje
 Kirsten Pedersen, Enghavegaard, Engelstoft
 Gerda Rabølle, Smejrup, Assens
 Kirsten Rosenlind, Karlshamn, Blekinge
 Dagny Roed, Bramdrup, Bramdrupdam
 Anna Marie Rasmussen, Hylkerup, Braade
 Ellen Schmidt, Gothersgade 27, Fredericia
 Inga Sørensen, Skibbild
 Carla Brandt Simonsen, Langaa, Rygaard
 Inger Sjolte Sørensen, Absalonsgade 20, København
 Ilse Skafte, Stigaardsvej 12, Hellerup
 Kirsten Skafte, Stigaardsvej 12, Hellerup
 Beate Strand, Heggelivej 61, Oslo
 Anna Lise Hedegaard Thomsen, Grandal, Brønderslev
 Asta Vestergaard, Pandrup

Aarskursus til Uddannelse af Skolekøkkenlærerinder
fra Juni 1945.

Inger Andersen, exam. Lærerinde, Odense
 Fru Agnes Diernisse, Forskolelærerinde, Haarlev
 Else Fischer, exam. Lærerinde, Vordingborg
 Karoline Hansen, exam. Lærerinde, Brædstrup
 Gudrun Helbo, exam. Lærerinde, Framlev, Harlev
 Bodil Nielsen, Forskolelærerinde, Onsbjerg, Samsø

Marie Rasmussen, exam. Lærerinde, Ø. Bisbjerg, Holmstrup
 Karen Skov, exam. Lærerinde, Grenaa
 Asta Sørensen, Forskolelærerinde, Sønderup, Støvring
 Anna Sørensen, exam. Lærerinde, Burkal
 Dorthea Sørensen, exam. Lærerinde, Møgeltønder, og
 Nanna Aagaard Sørensen, Lærerinde, Barsmark, Løjt Kirkeby
 som tidligere har gennemgaaet forberedende Kursus

Øvelsesskolen Oktober-December 1945

Anna Andersen, Agervig, Næsbjerg
 Britta Land Jensen, Skanderborg
 Kirsten Krogsbæk, Kindvig
 Karen Manniche, Helsingør
 Herdis Pedersen, Skærbæk
 Magda Pedersen, Niløse, Dianalund

Ved Afslutningen paa Ankerhus

19. Marts 1945

Mel.: Hvor smiler Iager —

Et Foraar venter en Ungdomshær,
 som Viljen brænder i Sjæl og Sinde
 at tjene trofast paa Livets Færd
 med Mildhed Magten at overvinde.
 De følger alle det bedste Raad
 at flokkes friske om Dag og Daad.

Skønt skinner Solen bag Skyer graa,
 men Vintermørket os alle kuer.
 Vi bier tavse, kan ej forstaa,
 for Sommerlængsel i Hjertet luer.
 Vi haaber, alle maa træde frem
 og skærme Danmark vort skønne Hjem.

Naar Venner samles igen engang
 og synger glade om Vang og Vænge,
 da stiger Takken med samme Sang
 for Danmarks Piger og Danmarks Dreng.
 Vort Hjerte drømmer i fælles Lag
 at gaa mod Lyset en Foraarsdag.

S. A. L.

Billedbladene.

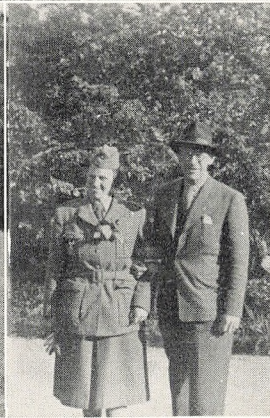
Paa første Side syntes vi, at vi ved Siden af Frontspidsen til Ankerhus maatte have et Foraarsbillede med — neden under har vi et fint Billede fra Aarsmødet med Formanden Frk. Margrete Pedersen sammen med gode Venner — og et beskedent Billede af Nico og Folmer Dam, da de velbeholdne dukkede op i Haven. Desuden er der et helt Jubilæumsbillede fra 3. Maj, hvor samtlige Lærere kommer med de blomstrende Kirsebærgrene, og vi ser ogsaa Frk. Vestergaard med sin talende Buket, Forst. Ludvig Bech og Højskolemanden C. P. O. Christiansen. — Forneden det sidste Billede vi har Frk. Sejerø sammen med hendes gode Venner Ingeniør Pedersens — og saa har man ment, at der ogsaa burde være et Billede med af Stefan Viggo Pedersens Maleri af M. L.

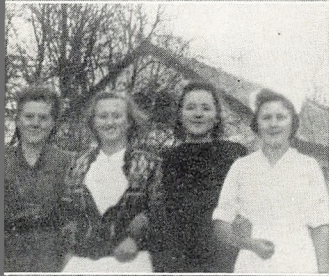
Paa anden Side har vi et prægtigt Billede af de mange tidligere Lærerinder, der i Aar deltog i Aarsmødet, og ved Siden et hyggeligt Billede af vor Husholdningsinspektør Fru Ulla Pedersen, der i Aar har rundet de 50 Aar, sammen med sin Mand Konsulent Johs. Pedersen. Saa ser vi de 4 Par Søkende, der i Aar er paa Seminariet, Lasse og Føns i fuld Fart med nogle Elever, og Lærerinder paa Gl. Ankerhus i Gang med Hovedrengøring, og Julle med en Flok af sine Elever demonstrerende Tomathuset ved Udstillingen, ind imellem en svensk Røde Kors Bil og to der titter frem fra den gl. Post, sikkert ønskende sig et rigtigt Brøndhus, som vi senere fik rejst. Men det vigtigste Billede maa man sige er af de sidst dimitterede Husholdningslærerinder.

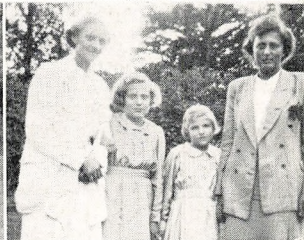
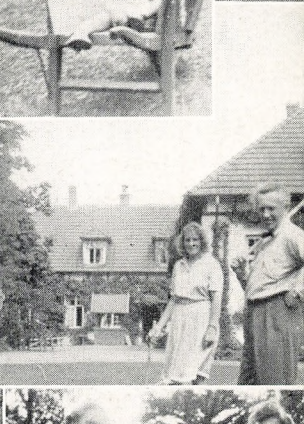
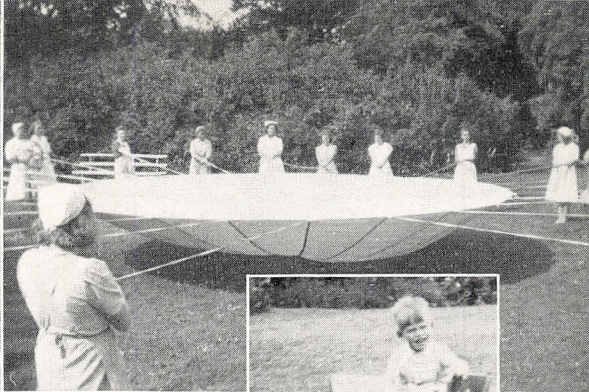
Paa tredie Side har vi et typisk Billede af, hvad der foregaar paa Seminarietrappen, ved Siden af Dr. Hoff Jørgensen. Og saa kendetegner Sidens Billeder ellers Sommerens Idyl. Øverst en af de pragtfulde engelske blaa Silkefaldskærme havnet her. Peter i Trillebøren, Bronées og Stefan Pedersens spillende Krokett, Laudrup, Eriksen og Jensen foran Fredsbrønden. Fru Blach med Gurli og Ole, Frkn. Buckhøj og Langkjær med deres Hollænderbørn, Folmer Dam med sin lille Sønsøn, en Række Sommerpiger som Hollandshjælper og en ung Spejder, der læsker sig ved den Vandledning, der blev lagt ud til Landevejen de bevægede Majdage, og saa et Feriebillede af Undervisningsminister A. M. Hansens ved Tjustrup Sø.

Paa fjerde Side har vi et smukt Billede af Frk. Sejerø, hvor hun rigtig er i Vigeur, og over Billedet fra Aarsmødet har vi det dejlige Billede af den unge Kvinde, der med Frihedskæmper-Armbind hæver vort elskede Flag over vort skønne, skaanede Land.

Godt Nytaar for Land og Folk!

Ankerhus afholder:

- 2 Aars Kursus til Uddannelse af Husholdningslærerinder.**
 - 10 Mdr.s Kursus til Uddannelse af Skolekøkkenlærerinder.**
 - 5 Mdr.s Kursus for unge Piger i Husmodergerning.**
 - 3 Mdr.s teoretisk Kursus fra Januar.**
- Studerende Elever modtages.**